

# Rohatecká

## obec

1/2014

XVIII. ROČNÍK



## Úvodem

Ačkoliv máme ještě stále podle ročního koloběhu a kalendáře zimu, skutečnost je trochu jiná. Na zahrádkách nám již vykukují tulipány, lyže a běžky necháváme doma a vysoké teploty nám dovolují sem tam i nějaké to lehčí oblečení.

To naše první číslo v letošním roce nám dovoluje o mnoho více. Dovoluje nám seznámit se s poděkováním a darem od bechyňské radnice za naši pomoc při loňských záplavách, připomíná naše nakládání s odpady za rok 2013 a informuje o úspěšné Tříkrálové sbírce. Hned ve dvou příspěvcích si přečteme v zajímavých článcích o našich rodácích, kteří žijí v současnosti v zahraničí. Dozvíme se překvapivě, který barokní malíř se narodil u nás v Rohatci a jak se dříve trávila zdejší zima, byť už jen ve vzpomínkách. Začínáme nový seriál na pokračování, kde ve finančním okénku budeme mít možnost zvýšit si stávající finanční gramotnost.

Francouzští a němečtí vědci neletěli a pravděpodobně přišli s důkazy, že náš život zde na Zemi pochází z vesmíru. V podmínkách, které panují v kosmu, vytvořili umělou kometu a za několik dnů se na ní vytvořily organické látky, ze kterých může vzniknout DNA. Vědci prostě potřebují stále nalézat důkazy a ověřovat si své teorie.

To EU jde na to od podlahy (od půdy) a zvažuje zákaz akátů a jejich vykácení. Tento druh se nebude moci

sázet ani prodávat a podle nejhorší varianty nastoupí dřevorubci s motorovými pilami a budou jej kácet. Zvažuje se totiž jeho zařazení na seznam invazních druhů. Trnovník Akát se dostal na náš kontinent v 18. století ze Severní Ameriky. Jen doufejme, že si tímto nechce Brusel nepřímou vyřizovat účty s Amerikou. Mohlo by to způsobit významné narušení již tak křehké nerovnováhy mezi těmito partnery. Já osobně lobbuji za svobodu pro akát.

Někdo raději hledí s očekáváním, co se bude dít s lednovým záběrem sondy Opportunity z Marsu. Snímek ukázal něco jako kámen a teorie o mimozemské formě života hned byla na světě. Dokonce nějaký zarputilec podal na agenturu NASA žalobu, ve které ji viní z toho, že málo zkoumá „mimozemšťana“ z Marsu. Inu každý má své žebříčky priorit, které mají přednost a jsou neodkladné. Nesvědčí to náhodou o tom, že se nemáme až tak zle?

Nedávno jsem četl o hliníku, jehož objev v první polovině 18. století mu přisoudil takovou vzácnost, že byl nějakou dobu i nejcennějším kovem na světě. Na banketu pro siamského krále měl Napoleon III. připraveny hliníkové přibory pro nejvzácnější hosty a ostatní se museli spokojit jen se zlatými. To, co je pro nás dnes levné, laciné a někdy i nevyhovující, mohlo být dříve vzácností. Tato pomíjivost, která se nám tímto nabízí, poukazuje na to, že každý okamžik je důležitý a má svoji hodnotu.

## Z obsahu

Osobní zprávy	7
Kultura	8
Školství	13
Spolky	18
Sport	21

Když k tomu přidáme i moderní poznatky kvantové fyziky, tak jak uvádí Marcus Chown, každý náš nádech obsahuje alespoň jeden atom, který vydechl Albert Einstein, Julius Caesar, Marilyn Monroe nebo dokonce Tyrannosaurus Rex. Je to proto, že atomy jsou tak malé a kdyby se miliardy miliard atomů obsažených v jediném vydechnutí rovnoměrně rozprostřely v naší zemské kůře, každý kousek atmosféry o objemu jediného nadechnutí by musel několik těchto atomů obsahovat.

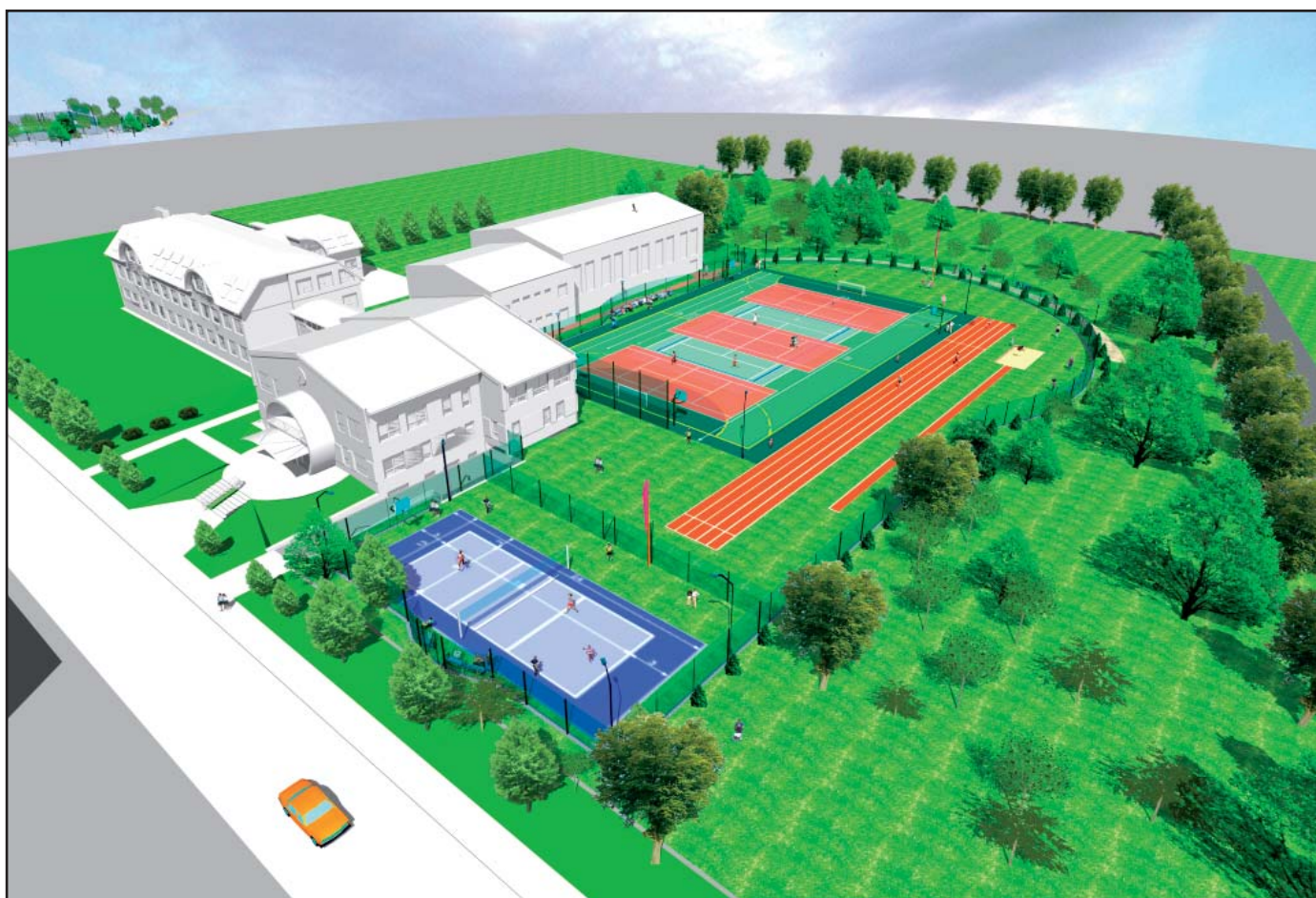
Já to stále opakuji. Svět je krásné místo k žítí!

*Stanislav Zela, šéfredaktor*





Vizualizace projektu „Sportovní areál Rohatec“, který by měl být dokončen v průběhu letošního roku. Financován bude částečně z dotačního titulu, jehož poskytovatelem je Regionální rada regionu soudržnosti Jihovýchod. Multifunkční hřiště bude sloužit jak potřebám školy, tak široké veřejnosti.





Vážení spoluobčané,  
v prosinci 2013, před Vánocemi, jsem obdržel balíček odeslaný Městem Bechyně. Po otevření zásilky jsem byl nesmírně překvapený a zároveň hrdý na to, co obsahovala. Město Bechyně věnovalo naší obci čestnou stuhu a písemné poděkování občanům Rohatce za pomoc při povodních. Na fotografii můžete vidět čestnou stuhu a děkovný dopis starosty Města Bechyně Jaroslava Matějky.

Miroslav Králík, starosta



## Město Bechyně

starosta

Bechyně, nám. T. G. Masaryka 2, PSČ 391 65

Tel.: 381 477 018, mobil: 602 363 702, fax: 381 477 049

E-mail: [starosta@mestobechyne.cz](mailto:starosta@mestobechyne.cz)

Web.: [www.mestobechyne.cz](http://www.mestobechyne.cz)

Obec Rohatec  
Mgr. Miroslav Králík  
Květná 359/1  
696 01 Rohatec

Č. j.:

Věc: poděkování

18. prosince 2013

Vážený pane starosto,

dovolte mi, abych Vám osobně, zastupitelům obce Rohatec, místním hasičům i občanům Vaší obce poděkoval za pomoc, kterou jste v červnu letošního roku poskytli našemu městu.

Velice si této pomoci vážíme, byla to pomoc v pravý čas, hodně pomohla lidem postižených povodní a pro nás pro všechny to bylo v této složité situaci pohlazení na duši, protože jsme si uvědomili, že v těchto problémech nejsme sami, že jsou lidé, kteří vědí, co to znamená a jsou ochotni obětavě a nezištně přiložit ruku k dílu a uspořádat sbírku a tím zmírnit potíže, které jsme v této době měli.

Jako výraz díky jsme se rozhodli věnovat obci Rohatec čestnou stuhu města Bechyně, která bude součástí praporu Vaší obce a bude neustále všem připomínat dobrý skutek, který jste s takovou samozřejmostí udělali.

Vážený pane starosto, tlumočte laskavě naše poděkování všem svým spoluobčanům. Věřím, že se ještě potkáme a budeme moci společně zavzpomínat na události tohoto roku.

S přátelským pozdravem a úctou

Jaroslav Matějka



# Obec Rohatec

## - nakládání s odpady 2013

Odpadovému hospodářství v obci se v průběhu roku věnuje stálá pozornost. Snažíme se o to, aby občané odpad lépe třídili a tím snižovali množství směšného komunálního odpadu, jehož uložení na skládce stojí nemalé finanční prostředky. Občané mají k tomuto účelu zřízen sběrný dvůr odpadů v obci Rohatec a sběrné místo odpadů v Rohatci-Kolonii, kam mohou vytríděné složky z komunálního odpadu bezplatně uložit. V průběhu roku **obec pořídila pro třídění a sběr skla další kontejnery, tzv. zvony, které byly instalovány na čtyřech stanovištích v obci tak, aby se zmenšila donášková vzdálenost.**

Třídění nebo také oddělený sběr využitelných složek komunálního odpadu se realizuje v rámci systému EKO-KOM. Potěšitelné je, že se v obci tento systém daří postupně realizovat, i když mezi roky 2012 a 2013 došlo k minimálnímu nárůstu **produkce směšného komunálního odpadu**, a to o 6,56 t (viz graf č. 1 – produkce 2007 – 2013). Při čtvrtletním sledování bylo vyprodukováno za I. čtvrtletí 142,20 t, za II. čtvrtletí 205,104 t, za III. čtvrtletí 155,76 t a za IV. čtvrtletí 203,07 t směšného komunálního odpadu (popelnic). Je zřejmé, že tato čísla ovlivňují jarní

a podzimní měsíce, kdy se nejvíce uklízí, a tak se odpad navyšuje – jedná se hlavně o BIO odpady z údržby zahrad, shnilé ovoce apod., které někteří občané dávají do směšného komunálního odpadu (popelnic). Na druhé straně zase **ubýlo cca o 50 t objemného odpadu**, který občané odevzdávají na sběrném dvoře a sběrném místě odpadů, což v globále tvoří nemalou úsporu.

Zvýšilo se taktéž procento využitelných vyseparovaných odpadů, které jsou postupně shromažďovány jak na sběrném dvoře, tak na sběrném místě (viz graf č. 2 za rok 2013). **V loňském roce jsme oproti roku 2012 byli lepší v třídění papíru, tetrapaků, skla a BIO odpadu (u BIO se projevil nárůst cca o 100 %).** Snížila se produkce nebezpečných odpadů, pneu, stavebních sutí a **plastů (u plastů se snížila výtěžnost cca o 6 t).** Daří se na úseku **sběru elektrozařízení v rámci zpětného odběru**, od roku 2012 realizovaný přes specializované firmy ASEKOL s.r.o., EKOLAMP s.r.o. a Elektrovin a.s., které tato zařízení odebírají dle produkce na našem sběrném dvoře. **Od těchto firem a od organizace EKO-KOM dostává obec za vytríděné využitelné složky komunálního odpadu finanční prostředky – za**

**rok 2013 činila tato částka 176 170,- Kč. Opatření ke snížení produkce směšného komunálního odpadu v roce 2014**

Ve spolupráci se svozovou firmou bude zajištěn **od jarních měsíců roku 2014 samostatný svoz BIO odpadů**, které, jak je výše uvedeno, velmi ovlivňují produkci a likvidaci komunálního odpadu. **Občané obdrží zdarma plastovou odpadovou nádobu (hnědá popelnice), která jim bude zapůjčena a určena pouze pro BIO odpad.** Ten se bude v pravidelných dohodnutých cyklech vyvážet, a to vždy v jiný termín, než svoz komunálního odpadu. Cyklus vývozu bude nastaven dle ročních období a z toho plynoucí větší produkce. V současné době se připravuje realizace tohoto záměru. Občané budou o zahájení v předstihu informováni.

**Znovu připomínáme – tříděním a využitím některých odpadů ušetříte jak svoji peněženku, tak obecní pokladnu.**

**Základem všeho je v první řadě předcházet vzniku odpadů a v případě, že již vznikl, snažit se z množství komunálního odpadu vyseparovat to, co je možné, tj. papír, plast, sklo, železo, dřevo, elektro a podobně.**

Radoslav Němeček

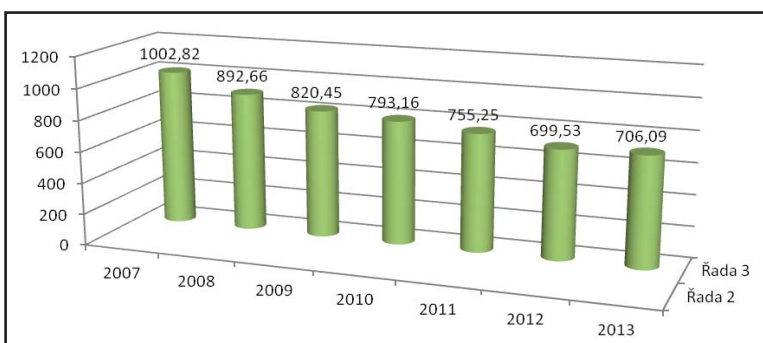
Rok 2013		
směšný komunální odpad	706,09 t	svoz od občanů – popelnice
objemný odpad	220,36 t	sběrný dvůr, sběrné místo včetně odpadu ze hřbitova a z údržby obce
BIO odpad	139,09 t	sběrný dvůr, sběrné místo, odpad z údržby obce
stavební sutě	227,41 t	sběrný dvůr, sběrné místo
směšné stavební odpady	37,02 t	sběrný dvůr, sběrné místo
nebezpečný odpad	2,097 t	sběrný dvůr, sběrné místo

Vytríděné složky	
papír	31,178 t
PET, plast	16,93 t
směšné plasty	1,83 t
tetrapak	1,384 t
kov	5,845 t
sklo	30,87 t
pneu	3,19 t

Zpětný odběr	
vyřazené lednice	84 ks
vyřazené televizory	169 ks
vyřazené monitory	65 ks
ostatní elektroodpad	852 kg

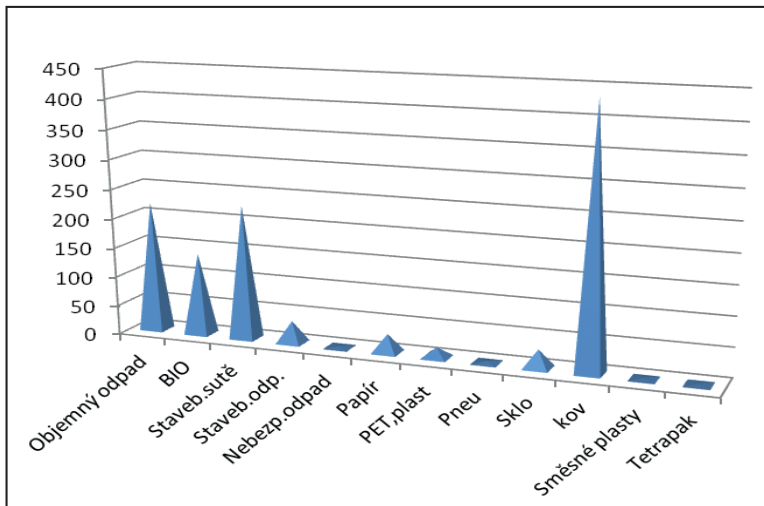
Kovový odpad vyprodukovaný občany obce Rohatec odevzdaný jiným firmám:	
KOVOSTEEL s.r.o a SD Ferotech s.r.o.	celkem 428,292 t

Graf č.1 - produkce směšného komunálního odpadu v tunách - roky 2007 až 2013





Graf č.2- - produkce ostatních odpadů a vytríděných složek – rok 2013



## Poplatek ze psů

Oznamujeme občanům, že místní poplatek ze psů je splatný do 31. 3. 2014.

Výše poplatku činí 100,- Kč/rok/pes. Uhradit lze v hotovosti na obecním úřadě, složenkou nebo převodem na číslo účtu 23327671/0100 vedeném u KB Hodonín, variabilní symbol: 1341, specifický symbol: popisné číslo domu poplatníka.

Poplatek se platí ze psů starších 3 měsíců.

Pokud pes uhynie, je nutno tuto skutečnost neprodleně nahlásit na obecní úřad z důvodu zániku poplatkové povinnosti.

Silvie Zostalová

## Tříkrálová sbírka

Letos proběhla Tříkrálová sbírka v sobotu 11. ledna. Začala krátkou pobožností v našem kostele a po požehnání se již mohli koledníci vydat na cestu. Díky pomoci ředitelství základní školy a učitelského sboru přišlo koledovat téměř padesát dětí a spolu s patnácti dospělými prošli obec včetně Soboněk. Zázemí včetně občerstvení jim vytvořil obecní úřad. Počasí prálo a zpěv koledníků se nesl dědinou. Díky nim a štedrým dárcům jsme předali

Charitě Strážnice částku 82 581 Kč, což je doposud částka nejvyšší.

Všem obětavým koledníkům patří velký dík.

Co se týká Tříkrálové sbírky celorepublikové, letošní vynesla 80 milionů korun, nejvíce za svou čtrnáctiletou historii. Charita pošle část peněz do regionů, desetina výtěžku půjde na pomoc v zahraničí.

Marie Hověžáková,  
Lenka Hostýnková





## Vánoční krása

Kdo přišel v době vánoční do našeho kostela, mohl opět obdivovat jesličky a krásnou vánoční výzdobu. Tato nádhera stála nemalé úsilí mnoha lidí. Postavit tak velké stromy, které darovali naši spoluobčané – paní Koplíková, rodina Homolova, rodina Paverova a Norkova, byla pro pana Pokorníka a jeho paní velká dřina. I jejich ozdobení byla práce náročná. Paní Mařenka Zemčíková, stojíc na žebříku, bravurně několik hodin zavěšovala stovky stříbrných, fialových a bílých háčkových ozdob. Pomáhali jí při tom paní Tomanová, paní Chytilová a paní Staňková.

Stejně náročná práce byla i při úklidu této výzdoby po vánočních svátcích. Všem, kdo se na ní podíleli, patří velké poděkování.

V neděli 22. prosince 2013 proběhl v místním kostele vánoční koncert našeho pěveckého sboru spolu s komorním orchestrem z Veselí nad Moravou. Také pan varhaník Richard Stehlík uvedl několik skladeb. Mužský sbor zazpíval kromě jiného i dvě nové koledy. Všem účinkujícím patří poděkování za krásný zá-

žitek. Největší dík patří dirigentovi panu Jiřímu Hostýnkovi. Bez jeho obětavého přístupu by tento koncert nemohl být uskutečněn. Odměnou mu snad bylo vidět kostel naplněný do posledního místa vděčnými a nadšenými posluchači.



Jistě si mnozí povšimli dvou nových soch v našem kostele, svatého Václava a svatě Anežky České. Je to dar od rodiny Pokorníkovy. Patří jim za to velké poděkování.

*Marie Hovězáková*

## 5. Krojový ples

Tak jsme se bavili na letošním Krojovém plese s dechovou hudbou Stříbrňanka.



*Foto Martina Tomšejová*



*Foto Martina Tomšejová*

Vážené dámy a pánové,  
jmenuji se Martin Gajda a již 18 let se s potěšením zabývám oblastí, která je většinou lidí opovrhovaná... Debaty na téma peníze jsou většinou tabu. Přitom je to oblast, se kterou se setkáváme na každém kroku. Peníze nejsou to hlavní v životě člověka, ale bez nich se člověk stěží obejde. Ve škole se naše děti učí všem možným (i nemožným) předmětům, ale o penězích...? Vědí, jak počítat integrály či derivace, selský rozum však buď zůstává stát nebo utekl do země krále Miroslava ☺. Jedničku z matematiky neovlivní to, že dítě neví, jak lze v praktickém životě využít informace o „imaginárním čísle.“ A pojem „tětiva“ si v dospělosti vztáhneme spíše do souvislosti s pracovním náčiním sherwoodského hrdiny Robina Hooda, nebo život na zemi zajišťujícího lučištníka Amora.

Při mé práci (a zábavě zároveň) poskytuji bankovní a majetkové konzultace. Tedy, jakým způsobem peníze zacílit na řešení reálných majetkových potřeb každého člověka, a to bez rozdílu příjmu. Nezastupuji žádné bankovní ústavy vůči klientům, ale klienty vůči různým finančním institucím. U klientů razím heslo a pravidlo: KKD - Každá Koruna Dobrá.

Na základě výše uvedeného bych Vás rád dnes i v budoucnu na těchto stránkách provázel myšlenkami a situacemi, které každý z nás neustále řeší. Jak si zrealizují financování mého bydlení, na co mám peníze a na co už jenom chuť? Vypatí se mi současný úvěr/hypotéku splatit prostřednictvím jiné banky? Pokud ano, tak které? Jak se mohu připravit na období, kdy budu sponzorovat studia mých dětí? Může mi na to přispět stát? Jak? Až budu starší, postarám se o sebe sám, nechám to na dětech nebo státu? Nakolik by mi klesl můj příjem v případě nemoci či úrazu? Lze toto náhle snížení nahradit? Jakpak? Odpovídá moje současné finanční portfolio mým skutečným potřebám? Rád bych začal podnikat, pro začátek jen při zaměstnání, nemám však vstupní kapitál. Co mohu dělat? Atd.

Na tyto a celou řadu dalších otázek si budeme postupně odpovídat. Nastíním vám také množství zajímavých situací, které jsem v praxi s mými klienty řešil. Na základě těchto podnětů se budete moci lépe orientovat při výběru variant řešení vašich životních plánů. Budete také vědět, co můžete požadovat od vašeho poradce, na co všechno si dávat pozor, na čem ušetřit, na čem nešetřit.

V tomto prvním článku chci informovat všechny mladé lidi, kteří plánují podpořit český národ populační explozí, že o státem placené porodné může v roce 2014 zažádat pouze rodina, jejíž příjem nepřekračuje 2,4 násobek životního minima. Avšak jiné peníze - nazvěme to např. „soukromé porodné“ - může získat každý. U některých rodin lze tedy obdržet peníze dvojnásobně. Jak od státu, tak i z privátního sektoru. Výše „soukromého porodného“ závisí na celé řadě okolností. Každopádně vyžaduje individuální konzultaci ještě před počítáním... Těchto možností je na českém trhu ještě méně než šafránu. Přesto. Když existují, je třeba jich využít. Využijte je i vy! Dobrý, kdo dává - neuctivý, kdo nebere☺

Tolik tedy na úvod. V příštím čísle se budu věnovat oblasti, která čeká všechny rodiče. Jak řešit financování nákladů na studia našich dětí?

Jsem potěšen vaším zájmem věnovaným těmto mým řádkům a věřím, že vám mé informace a zkušenosti budou užitečné. V případě dotazů můžete směřovat vaše náměty do redakce. Těším se na setkávání u dalších témat.

Usměvavé dny vám přeje

Martin Gajda

## Osobní zprávy

### NAROZENÍ září – prosinec 2013

Veronika Odehnalová  
Adéla Příkaská  
Pavel Bravenec  
Ondřej Polák  
Ondřej Sasínek  
Martin Janeček  
Přemysl Bačkora  
Martin Bango



### ÚMRTÍ – leden 2014

Petr Wahlich 72 let  
Josef Michenka 68 let  
Ladislav Piškula 65 let  
Josef Zich 87 let  
Bohumír Polešák 65 let  
Anna Šafaříková 81 let

### JUBILEA

90 let - Helena Slezáková, ulice Revoluční, 21. 2. 2014  
Srdečně blahopřejeme!

### ÚMRTÍ prosinec 2013

Drahomíra Koudelová 74 let  
Daniela Malá 69 let  
Vlastimír Veselský



### POČET OBYVATEL

K 31. 12. 2013 - 3 551 občanů: z toho muži 1 778, ženy 1 773  
Narození v roce 2013: 30  
Zemřelí v roce 2013: 32

Jana Mikulicová, matrikářka



## CO SE UDÁLO V KNIHOVNĚ

V loňském roce knihovna získala dotaci z Ministerstva kultury VISK3. Byly nakoupeny PC pro uživatele i pracovní stanice pro knihovnici včetně knihovnického software, a tím mohla být započata práce na automatizaci knihovny.

Nyní čeká každou knížku proces vkládání do programu Clavius a do každé knihy bude vlepen čárkový kód, na základě kterého bude umožněn elektronický výpůjční provoz a možnost využívání tzv. on-line katalogu knihovny. Toto vkládání bude trvat několik měsíců a stane se v letošním roce prvořadým úkolem a hlavním cílem knihovny, aby elektronický provoz mohl být zahájen co nejdříve.

Podarilo se získat podporu formou dotace z projektu Česká knihovna z Moravské zemské knihovny v Brně na nákup nekomerčních titulů uměleckých děl české literatury, české ilustrované beletrie pro děti a mládež, děl literární vědy, kritiky a věd příbuzných. V loňském roce bylo dodáno 17 knih a v letošním 25 knih v celkové hodnotě 9 860 Kč, knihy z druhého kola v hodnotě 6 000 Kč jsou průběžně dodávány. Seznam obdržných knih můžete sledovat v přírůstcích nových knih.

Do knihovny přijímáme darem nepoškozené knihy. Můžete přinést např. dárky, které pro vás byly nevhodné, nebo jste si knihu přečetli a již ji nepotřebujete.

Knihovna vítá dobrovolnou činnost. Za rok 2013 patří po-

děkování dobrovolnici paní Jindře Hunčové, která pomohla s vánoční výzdobou knihovny a iniciativně se zapojuje i do pomocných prací.

Děkujeme dárcům za knihy, maminkám za poskytnuté hračky a dětský kobereček, ze kterého se těší zejména malé děti. Společně se nám daří dělat naši knihovnu útulnější. Přijďte za námi taky!

*Jana Charvátová, knihovnice*



## PŘÍRŮSTKY KNIH V OBCENÍ KNIHOVNĚ

### Beletrie pro dospělé:

Brown, Sandra Drsný chlap

### Naučná literatura pro dospělé:

Bezděková, Olga	Jsme v češtině doma?
Bezděková, Olga	Královská města v životě země moravské
Čapek, Josef	Po stopách kreslených seriálů 1.
	Po stopách kreslených seriálů 2.
Flajšhans, Václav	Publicistika 2, Výtvarné eseje a kritiky 1905-1920
Flajšhans, Václav	Česká přísloví A-N
	Česká přísloví O-Ž
	Kristiánova legenda, Život a umučení sv. Václava a jeho báby sv. Ludmily
Navrátilová, Alexandra	Namlouvání, láska a svatba v české lidové kultuře
Sak, Robert	Miroslav Tyrš
Vavřínek, Vladimír	Cyryl a Metoděj mezi Konstantinopolí a Římem

### Beletrie pro děti:

Foglar, Jaroslav	Hoši od Bobří řeky
Hejná, Olga	111 příběhů s hádankou
Kinney, Jeff	Deník malého poseroutky 1
Kinney, Jeff	Deník malého poseroutky 2
Kinney, Jeff	Deník malého poseroutky 3
Kinney, Jeff	Deník malého poseroutky 4
Kinney, Jeff	Deník malého poseroutky 5
Kinney, Jeff	Deník malého poseroutky 6
Kinney, Jeff	Deník malého poseroutky 7
Kožík, František	Pohádky vánočního zvonku
Lindgren, Astrid	Ronja, dcera loupežníka
Lhotová, Dagmar	O zemi Tam a Jinde
Stančík, Petr	Mrkev ho vcucla pod zem
Švejdvová, Vlasta	Měsíce

### Naučná literatura pro děti:

Eichlerová, Ilona	Logopedické pohádky
-------------------	---------------------



Obecní knihovna ve spolupráci s Centrem pro občanské vzdělávání Masarykovy univerzity pro vás na květen připravuje setkání s právníky z Kanceláře veřejného ochránce práv. Mezinárodní projekt nazvaný „Večer s ombudsmanem“ posiluje právní povědomí občanů a otevírá diskusi nad konkrétními situacemi porušení jejich základních práv. Přispívá k tomu, aby spravedlnost byla přístupná každému.

Projekt se zaměřuje na práva deklarovaná v Lisině základních práv a svobod EU. Informuje o nich a vzdělává občany obcí a současně podporuje rozvoj povědomí o společných hodnotách EU a kultuře právního státu.

Klíčovým cílem projektu je občany aktivně zapojit do diskuze o jejich právech. Večer bude složen z krátkého tematického filmu, divadla a následovat bude debata. Metoda divadla fórum představí v rychlých scénkách nejčastější případy porušení základních práv občanů tak, jak je ve svých statistikách zaznamenala Kancelář veřejného ochránce práv.

Zveme všechny občany! Podrobné informace o akci získáte v knihovně.

*Jana Charvátová, knihovnice*



VEČERS  
OMBUDSMANEM



MASARYKOVA UNIVERZITA  
CENTRUM OBČANSKÉHO  
VZDĚLÁVÁNÍ

# ZNÁTE SVOJE PRÁVA?

ZÚČASTNĚTE SE A POZNEJTE SVÁ PRÁVA!

Tematický film  
na téma často porušovaných práv

Divadlo fórum  
můžete se zapojit

Debata se zástupcem ombudsmana  
zjistěte možnosti obrany

VSTUP ZDARMA

Kdy: v úterý 20. 5. 2014

V kolik: v 18 hodin

Kde: KD Rohatec

 Tento projekt je realizován s finanční podporou Generálního ředitelství pro spravedlnost - Program Evropské unie pro prosazování základních práv.

[www.vecersombudsmanem.cz](http://www.vecersombudsmanem.cz)

## FRANTIŠEK VAVŘINEC KOROMPAY

V polovině prosince se mi ozval syn, jestli nevím, kdo to byl František Vavřinec Korompay. Odpověď byla, že nevím. Byli s rodinou v Brně na vánočních trzích a chtěli si odpočinout, navštívili chrám sv. Jakuba. Tam objevili oltář a posléze i obrazy, kde jako autor byl označen František Vavřinec Korompay, narozen v Rohatci u Strážnice. Pátral jsem v knize o Rohatci. Nikde ani zmínka, že by se v Rohatci narodil člověk toho jména. Ale na Wikipedii, u Rohatce v kolonce známé osobnosti, kde dříve bylo evidováno Novák Karel, Netíková Anna a Škromach Zdeněk, případně další, stálo nyní pouze F. V. Korompay, malíř baroka a Škromach Z. Uvedený malíř se měl narodit v Rohatci 10. srpna 1723, od roku 1740 žil a pracoval v Brně, kde v roce 1779 dne 11. srpna zemřel. Když jsem pátral dál, zjišťoval jsem u jeho jména, že opravdu rohatecký rodák je. Maloval portréty a obrazy, oltáře, křížové cesty apod. Téměř výlučně obrazy s církevní tematikou. Proto mé první



dotazy směřovaly na místního faráře. Leč neúspěšně. Obraz od tohoto malíře v Rohatci není, záznamy o narození jsou vedeny na místní faře později, až od roku 1776, kdy byla v Rohatci ustavena fara. Do tohoto roku jsou vedeny záznamy ve Strážnici. Ale ani v knize o Rohatci (Bíza, Skácel) se toto jméno nenachází. Když uvedení kronikáři pátrali pro podklady této kroniky ve starých záznamech, rovněž nenarazili na takové jméno. Ani v soupisu domů a obyvatel z roku 1770, tak zvaném „soupisu duší“, který nařídila panovnice Marie Terezie, se toto jméno neobjevuje. Tehdy bylo v Rohatci 91 popisných čísel, včetně panského dvora. Zjistil jsem, že příjmení je maďarské. Vyjadřuje něco jako saze (dle pana Lábadího). Pokud je tedy tvrzení, že uvedený malíř se narodil v Rohatci, musel to být nějaký potomek třeba po válečnících, kteří v době minulé dobyli a pořádně vyplenili naši obec. Ta v onu dobu spadala pod Strážnici, leč ani ve Strážnickém muzeu se nena-

chází o tomto jménu zmínka. Od ředitele městského muzea pana Vratislavského jsem dostal k dispozici bakalářskou práci studentky Masarykovy univerzity v Brně paní Mgr. Ondříkové, věnovanou životu a dílu malíře Korompaye. K jeho narození, případně pobytu v Rohatci, je tam vzpomenu jen poznámkou, že o tomto období jeho života není nic známo. Ani má žádost na strážnické faře nebyla nic platná. Tamní farář nenašel nic, co by nás mohlo zajímat. Zjistil jsem pouze, že byl žákem F. A. Palka (1717 – 1766, Vídeň). Tento malíř působil v Ostřihomi na dvoře grófa Esterhazyho v Bratislavě a u kardinála Troyera v Brně. Nezbyvá než jen konstatovat, že tento malíř pozdního baroka se usadil a pracoval převážně v Brně. Rozsáhlý soubor velkých i menších pláten namaloval pro kostel své farnosti, brněnský chrám sv. Jakuba. Mnoho obrazů namaloval pro brněnské minority. Nejvíce obrazů se nachází v Moravské galerii v Brně. Dva obrazy jsou i ve Strážnici.

Možná se najde někdo, kdo by mohl k tomuto povídání něco dodat. I obrázek třeba něco napoví. Pak bude možné případně navázat kontakt a zde uvedené skutečnosti o další fakta doplnit.

*Antonín Jaroš*

# VZPOMÍNKA NA ZIMY V ROHATCI

Nad letošní zimou se asi všichni zamýšlíme. Je to vůbec zima? Určitě každý pomýšlí na tu správnou se sněhem a mrazivými dny. Potřebuje to příroda pro odpočinek i zásobu vláhy na jarní dny. Dětem i mládeži zima se sněhem a ledem přináší radovánky a zdravý pohyb. Toho se letos nedostává. Radují se jen silničáři, že jim ubude starostí. Tuhá zima se sněhem jim i energetikům přináší jen starosti. Ani hory, kam se mnozí uchylují za zimními sporty, nejsou zasněženy. Když kdysi přišly opravdové zimy, tak si děti užívaly zimních radovánek i doma. Rohatec sice patří k místům jižním, teplejším, ale přesto nás minulá léta přesvědčila, že i tady bývá dostatek sněhu a zamrzají vodní plochy. Tuhou zimu jsme ale již delší dobu nezažili. Komunikace se solí, bývají úplně holé. Aut přibývá, dnes je téměř v každé rodině, někdy i několik. Na horách se vyrábí sníh technický, všichni se proto v zimě rozjíždějí na zimní horské pobyty za lyžováním. Ani bruslení není nedostupné. Umělého ledu v okolí je dostatek, pro bruslení i hokej. Letos to však není příznivé ani na horách.

Jak tomu bývalo v minulosti v Rohatci? Když napadl sníh, hemžilo se to dětmi se sánkami, ti starší měli i lyže a všichni vyhledávali jakýkoliv svah nebo kopeček, který bylo možno sjíždět. Sáňky byly dřevěné, skluznice okované nebo jen dřevěné, někdy na klouzání stačila jen obyčejná deska. Lyžařská výbava sestávala z lyží s řemínkovým vázáním a holemi dřevěnými. Boty kožené, šněrovací, které se nosily běžně v zimě. Oblečení zimní, tepláky nebo kalhoty, kterým se říkalo pumpky. Teplý svetr a na hlavě čepice s nádstavcem na uši. Každý svah nebo kopeček se hemžil sánkaři nebo lyžaři. Sáňkovalo se i na místních komunikacích, aut bylo málo, občas projel povoz nebo saně tažené koňmi. Komunikace a cesty bývaly neasfaltované nebo neuzpevněné a solení neexistovalo. V Rohatci se sáňkovalo od kapličky směrem k Přívozu a kolem Urbanovy hospody až na Semering a na louky. V Cihelnách od dnešní ulice Slovácké dolů na louky. V padesátých letech byla zřízena hezká sáňková dráha pod Rohátkou, v místě kde dnes stojí plynová regulační stanice. V Kolonii byl krásný svah v bývalé

pískové jámě u vápenopískové cihelny nebo svah do luk za Homolovým domkem u podjezdu k Soboňkám. Když napadlo více sněhu, měla starosti radnice s jeho odklizením. K prohrnování sloužil dřevěný pluh. Plužící plochy sepnuté pod úhlem 60 stupňů byly ve spodní části okovány, v zadní části vyztuženy a opatřeny delší pevnou deskou, na které sedělo několik pracovníků odklízecí čtyři jako zátěž. Na špici pak byl hák, za který se zapřahal koňský potah. Většinou to bylo dvojspreží – čtyři koně. Pracovníky, kterých bylo osm až deset, najímala obec a byli to obyčejně členové hasičského sboru. Odklízecí práce organizoval v Rohatci pan Gurský, který vlastnil autodopravu i koňské potahy.

Když zamrzly v Rohatci vodní plochy, byly hojně využívány k bruslení nebo i k hokejovým zápasům. Býval jich dostatek. Rybníček v Cihelnách, dnes zasypan a zastavěný rodinným domkem, rybníčky v Roztrhánkách, mrtvé rameno řeky Moravy v Kolonii, v roce 1939 překlenuté náspeem se silnicí k zaniklému betonovému mostu. Při dosažení teplot 5 až 10 stupňů pod bodem mrazu byl již led dostatečně silný, aby udržel i více lidí. To se pak hemžilo dětmi, mládeží i dospělými na bruslích. Bruslařské vybavení bylo různé. Nejvíce brusle s upínacím zařízením ke koženým šněrovacím botám. Každá brusle, levá i pravá, měla dvě upínací zařízení, jedno na podpatek, jedno na šlapku. Svírání se provádělo pevným šroubem pomocí odnímatelného klíčku.

Takovým bruslím jsme říkali válečkové. Později se začaly používat brusle pevně spojené s botami (šeksny nebo kanady). Bruslíváno se na obou částech mrtvého ramene, která jsou dnes zasypana. Na jejich místech je sklad odpadů a plynová regulační stanice, z druhé strany pak tenisové kurty. Uprostřed pod bývalým náspeem, kudy procházela silnice k zaniklému

betonovému mostu přes Moravu, procházel spojovací tunel 2 x 1,5m, kudy bylo možno projít. Po zamrzlém toku, kterému se říkalo Mlýnská, bylo možné se dostat na bruslích od Přívozu k mrtvému ramenu v Kolonii a pak betonovým tunelem až na horní rameno do míst dnešního skladu odpadů. Některé roky zůstávaly velké louže na loukách, kde také bylo možné bruslit. Dostatečné plochy pro bruslení bývaly i na rybníčcích v Roztrhánkách. Dnes jsou bez vody a zarostlé. Za zimních dnů se v Rohatci hrával hokej. Když skončila sezona kopané a zamrzlo, členové SK Rohatec se utkávali s okolními kluby v hokejových zápasech. Utkání se nejprve konávala na rybníčku v Cihelnách, později na obou mrtvých ramenech v Kolonii a v roce 1950 bylo zřízeno kluziště na okraji luk pod zaniklou Rosíkovou hospodou na konci dnešní ulice Slovácká. Zrušeno bylo v roce 1960.

To všechno dnes žije jen ve vzpomínkách nás nejstarších. Místa pro sáňkování nebo lyžování nejsou, vodní plochy zmizely, rybníčky vyschly. O to vše by ani nebyl zájem. Dnes je řada možností na horách, kam se dá přijet autem. K bruslení je řada příležitostí na umělých kluzištích, vybavení pro zimní sporty je téměř profesionální. Určitě to býval hezký pocit v dětských letech, když jsme se vraceli večer zdravě unavení zimní krajinou a sušili promočené ošacení u kamen. Maminka uvařila teplý čaj a pak ve vyhřátém pokoji hups pod duchnu z jemného prachového peří. To se pak spalo. Ráno jsme čerství a odpočinutí odcházeli spokojeně do školy.

*Zdeněk Bíza*





# ROHATČANÉ VE SVĚTĚ

Pro druhý medailonek této rubriky jsem zvolil opět člověka mně blízkého, hlavně skutečností, že jej mohu čas od času potkat ve vinohradě na Padělkách, a to i přesto, že již více než deset let žije a pracuje v Londýně. V následujícím rozhovoru jsou zachyceny jeho osobní postřehy ze života za kanálem La Manche.

## Jeňa Kostelecký

### Kde žiješ a co tě k tomu vedlo?

Po absolvování univerzity v ČR jsem si řekl, že musím poznat trochu svět a že zůstat celý život doma by mě hodně v životě ochudilo o nadhled a zkušenosti ze světa. Pro tento záměr je Londýn jako celosvětové centrum obchodu, náboženství a pracovních příležitostí jako stvořený. Je hlavou Commonwealthu s více než 2 miliardami obyvatel a anglicky mluvících národů s 60 zeměmi, kde je angličtina oficiální jazyk. Londýnu není v Evropě lepší konkurence. Jako centrum vzdělanosti, obchodu a bankovníctví, s historií nenarušenou násilnými revolucemi a držící se tradičních lidských hodnot a jejich ochrany, je dalece před jinými evropskými městy a zeměmi.

### Studoval jsi v ČR i v zahraničí, jaké vnímáš rozdíly?

Studium v ČR je náročné a vyžaduje hodně úsilí jej zvládnout. Studentovi dá všeobecný teoretický rozhled ve vícero disciplínách, ovšem praktické uplatnění může být dost rozdílné díky vyvíjejícím se požadavkům a směrům v budoucích povoláních. Mých pět let studia bezpečnostního inženýra v ČR odpovídá dvouletému diplomu v Anglii. Studium je v Anglii mnohem flexibilnější, reflektující nové platné zákony a normy, trendy a vývoj a opírá se o konkrétní praktické příklady z praxe atd., což českému

systemu chybí. Absolventi po ukončení několika let na vyšších školách očekávají uplatnění s odpovídajícími platy. Každopádně studium v ČR prakticky zdarma je unikátní a nerozumím, proč lidé nejdou na vysoké školy a nevzdělávají se. Vždyť v Anglii stojí rok na univerzitě od 100 do 300 tisíc korun, ale jak už Bolek Polívka vystihl tuto českou rritu v Dědictví: „*Když to může být zdarma, tak to nikdo nechce, ale když se za to má platit, tak to chce každý.*“ Myslím si, že časem se školným si lidé začnou vzdělání zase vážit, zaplatí to špičkové profesory a specialisty a dodá zpět i prestiž českým školám, které bohužel nemají moc ve světě respekt a slovo. Přitáhne to další studenty ze světa, kteří se v ČR usadí a přijmou naši kulturu a jazyk. Já nyní studuji online postgraduální titul MBA (Project management), což zaručuje flexibilitu a předměty zmiňují současné příklady z praxe, a to motivuje studenty pro jejich řešení. Dále jsem v UK vystudoval několik dalších profesních certifikátů. Druh vzdělání, kredit a renomé školy je hlavním rozeznávacím znakem při hledání dobře oceněných zaměstnání v Londýně a ve světě celkově.

### Žiješ a pracuješ v Londýně, co ti přináší život mimo ČR?

Život v 8,5 miliónovém Londýně s nejrozvinutější infrastrukturou, ročním rozpočtem skoro 0,5 bilionu korun na 8 tisíc km<sup>2</sup> s 33 obvody a 43 univerzitami, 10 linkami metra a 1,3 miliardou ročně přepravených zákazníků je určitě hodně odlišný styl života od České republiky. Nejvíce si cením architektury, pořádku a bezpečnosti ve městě i přes tu obrovskou spleť národností, náboženství a kultur. To, že lidé jsou k sobě více ohleduplní a snaží se podpořit toho druhého v jeho zájmu a pomoci mu, to je prostě úžasné. Palestinci žijící vedle Židů, Indové vedle Pákistánců, Rusové vedle Američanů a všichni v míru a pokoji. V Londýně neexistuje, aby někde byl neosvětlený přechod pro chodce, aby před ním auto nezastavilo a nepočkalo,

až všichni přejdou, aby se někdo neomluvil, když se vás jen nechtěně dotkne a neprohodil pár slov, aby byla někde rozbitá silnice nebo něco snad nefungovalo. Vše se okamžitě hned řeší a společným úsilím všech napraví. Vše napodobuje morální principy královské rodiny, která jde příkladem v lidském chování a lidé to respektují, cení si toho a snaží se žít jako oni, ať už jsou ze Srí Lanky, JAR, Ugandy nebo Somálska. Rasismus nebo násilí je největší zlo a všichni mají stejné podmínky a příležitosti, záleží jen na jejich schopnostech a inteligenci.

### Jak často jezdíš domů?

Domů do ČR jezdím velmi často, do Prahy, Rohatce, na Slovensko a kamkoliv, jelikož i přesto, že už v Londýně žiji přes deset let, jsem pořád Čechem a svou zemi miluji a vždy se těším na návrat. Mokrát jsem přemýšlel o tom, co definuje domov, pro mě je to určitě příroda, jazyk a rodina. Střídání ročních období v ČR je nádherné, i když na rozdíl od Londýna působí mnohé problémy, ale člověk se aspoň nenudí. Samozřejmě česká společnost má své chyby, člověk se stále bojí, aby mu někdo něco neukradl, nepřejel ho někdo nebo nevyndal za jeho neznalost, jiný názor nebo pokrokové myšlení, ale musím být optimista a začít sám u sebe.

### Co ti nejvíce v zahraničí chybí?

V zahraničí mi toho moc nechybí, jelikož přestávám vnímat v dnešním světě pojem hranice, když cesta do Londýna trvá letadlem jako autem z Rohatce do Prahy a někdy stojí i méně. Jezdím lyžovat do Alp a k moři za koupáním, takže spíše platí, že čím více řečí znám, tím si připadám všude jako doma. Samozřejmě že česká kuchyně, pivo a víno z našeho vinohradu mi chybí nejvíce.

### Jaké máš plány do budoucna, vrátíš se do ČR?

Do ČR se samozřejmě vrátím nastálo, už si pro to připravuji půdu. Bude to určitě díky pracovním příležitostem do Prahy, což je ve srovnání s Londýnem takové malé, ne moc bezpečné, ale více lidské a romantické město. Snad tam někdy bude možné v budoucnu žít alespoň trochu podobně jako v Londýně, což bych si moc přál.



## Jak vnímáš mentalitu Angličanů, jací jsou zaměstnanci a kamarádi?

Mentalita Angličanů je dost rozdílná od té české, zkusím to vyjádřit na případech. Angličané cítí mnohem větší osobní zodpovědnost za své činy a všeobecně vůbec. Ochraňují a starají se více o svou přírodu a ráz krajiny, neexistuje tam černá skládka v lese, hned by ji uklidili a nainstalovali kameru. Vesnice si drží jednotný architektonický ráz, architektonické komise schvalují podobu a materiály nových staveb, zda nenařadí a hlavně jestli obohatí kulturní a historické dědictví původních obyvatel. Perfektní infrastruktura včetně všech sítí nenápadně v zemi, rychlostní kamery, dobrovolníci vodící děti do školy jsou samozřejmostí a každý občan tyto nejlepší veřejné služby vyžaduje a uvědomuje si, že jeho daně, ač několikanásobně vyšší než u nás, jsou pro jeho dobro a komfort. Další velký rozdíl je český všudypřítomný alkoholismus a pohnuté osudy lidí s tím spojené. V Anglii se všechny hospody zavírají v 23.00 hodin, což dost pomáhá, si myslím, celé společnosti. Celková finanční gramotnost lidí

je mnohem vyšší a můj běžný vrstevník splácí hypotéku a mnohem více se snaží prosadit. Snad proto, že ví, že dědická daň je 40% a moc se spoléhat na dědictví nemůže - jen daň z nemovitosti za třípokojový byt v Londýně je v přepočtu 50tisíc Kč. Bezpečnost je v Anglii důležitý faktor, policie má absolutní moc a dokáže pomocí kamer a automatických čtecích zařízení registračních značek aut, které jsou všude, spolehlivě zasáhnout a identifikovat každý zločin. Proto si společnost ani nedovolí o něčem takovém uvažovat, nebo snad jen přesáhnout rychlost v obci. Přesto jsou policisté na ulici sdílní a přátelští. Angličan je hrdý na to, že má nejlépe fungující policii na světě, a to platí o všech úřadech a nikoho vůbec nenapadne zpochybňovat nějaké běžné rozhodnutí úřadů. Angličané jsou velmi tolerantní a trpěliví, což je činí hrdiny moderní doby. Do země proudí kvanta přistěhovalců, uprchlíků,



migrantů a pracovníků z celého světa a oni je v klidu stále vedou, vychovávají a mají k nim respekt a porozumění, což v konečném důsledku vyváží anglickou kulturu a společenská pravidla za hranice a přináší do země další zdroje, zvyšuje jedinečnost a diversifikaci země, které dávají obrovskou morální sílu a převahu, a hlavně smysl celosvětovému pojmu: Anglický Gentleman.

Děkuji Jeňovi za velmi inspirativní rozhovor plný zajímavých informací, které nám mohou rozšířit obzory.

Jara Adamec

## UČITELEM V AFRICE

Možná někteří znáte rohateckého rodáka Honzika Švanygu a kdo ne, tak ho díky tomuto článku třeba aspoň trochu poznáte. Honza se před nedávnem vydal za dobrodružstvím na daleký jih, aby jako dobrovolník dal kůži na trh a předal některé své cenné vědomosti mladým africkým studentům. Co ho na jih lákalo, jak vypadala jeho cesta a co nezapomenutelného si přivezl zpět domů, o tom se dočtete v tomto a také v následujících povídkách.

**Q: Honzo, vydat se na jih Afriky nenapadne každého, co k tomu vedlo tebe?**

H: Barčo, je to vlastně tak, že už v době vysokoškolských studií jsem si tak trošku nazul toulavé boty. Po studiích a následně několika letech strávených ve službách státní ochrany přírody jsem zatoužil po změně. Během ročního pracovního poznávacího pobytu na Novém Zélandu jsem přičichnul mimo jiné taky k dobrovolnické práci, kde náhradou mzdy je většinou ubytování a strava. Návrat z Nového Zélandu pak nastartoval chuť vydat se opět do zahraničí, ale tentokrát jako dobrovolník.

**Q: Jaké jsou v tomto případě dostupné možnosti pro dobrovolnickou práci?**

H: No, takových možností je vlastně nespočet. Záleží ryze na vašich očekáváníích. Zájemci mohou dobrovolničit v České republice, v mnoha evropských zemích a stejně tak i v zemích geograficky i kulturně velmi vzdálených, jako jsou třeba země afrického jihu. Dobrovolnickou činností se u nás zabývají některé nevládní organizace, které vám v případě zájmu poskytnou základní informace a zařídí vše potřebné. Já jsem si pro svou cestu nakonec vybral INEX SDA. Tato organizace zastupuje Českou republiku v programu GLEN (Global Education Network), což je evropský projekt zabývající se globálním vzděláváním. Mladí Evropané z vybraných zemí, kam patří mimo ČR např. i Polsko, Německo, Francie nebo Litva, jsou v tandemu vyslá-

ni na tříměsíční stáž do zemí tzv. globálního jihu. Jejich úkolem je zapojit se do místního života jako dobrovolníci a na oplátku si zpět do Evropy přivést cenné zkušenosti, ke kterým se jako turisté dostanete jen těžko. Vy se nakonec o ně podělíte s lidmi doma, např. formou přednášek, diskusí nebo workshopů a v tom je ten hlavní přínos takového globálně vzdělávacího programu.

**Q: A co to teda vlastně znamenalo pro tebe. Co rozhodnutí takto vycestovat všechno obnáší? Musel ses nějak speciálně připravovat?**

H: V případě GLENU je to tak trošku





běh na dlouhou trať. Prvním krokem na jih bylo úspěšné zvládnutí výběrového řízení (leden 2013), v dubnu a červnu jsem pak absolvoval dva týdenní přípravné semináře, potřebná očkování, v průběhu léta koupil letenku a vyřídil víza a 11. září opustil půdu rozvinuté Evropy a vydal se na dalekou cestu do rozvojové Zambie.

**Q: Jaké bylo tvé poslání v Zambii?**

H: Projekt, který jsem si vybral, má dlouholetou historii. Jde o tříměsíční učitelskou stáž na střední internátní škole v Masuku. Tato vesnička se nachází

uprostřed zambijské buše, nejbližší město je vzdálené dvě hodiny cesty nákladá-kem po prašné cestě. Podmínky v místě jsou velmi specifické. Ve škole se učí cca 350 studentů z blízkého okolí i vzdálených míst, kteří se na dobu tří měsíců sjíždějí do vesnice. Tam se učí, bydlí, de-facto musí plnohodnotně žít. Ve škole zřizované církví je trvalý nedostatek učitelů a tak se dva vzdělaní dobrovolníci z Evropy vždycky hodí.

**Q: Honzi, můžeš nám popsat nějaký tvůj nejsilnější zážitek z tvého pobytu v Zambii?**

H: Barčo, těch zážitků je moc. Nedá se vybrat jeden nejsilnější. V podstatě trávíš tři měsíce v zemi, která je úplně ve všem jiná, než země západního střihu, které známe z Evropy nebo severní Ameriky. Pokud budete chtít, rád se s tebou i se čtenáři podělím o některé z nich v dalším pokračování.

V dalších číslech Rohatecké obce se můžete těšit na Honzův deník, který si poctivě vedl během jeho tříměsíčního pobytu, a na spoustu fotografií.

Barbora Březovičová,  
Honza Švanyga

## ŠKOLSTVÍ

### Stránka (ne)jen pro děti

#### Hádej, co to je?

Heboučké je jako z vaty,  
kožíšek má mourovatý.

Neustále to mění tvar, ale přesto  
je to stále kulaté. Co to je?

#### Znáš osmisměrku?

Dej se do vyškrtávání daných slov

A	S	Y	T	I	T	I	B	B	Ť
S	K	O	L	O	Č	O	Y	Y	E
K	V	V	V	Á	S	Š	L	S	T
I	Y	E	V	A	A	A	I	T	I
N	S	R	M	Z	N	D	N	R	Š
Ú	O	H	R	A	Á	Ř	K	O	E
M	Č	Í	A	B	R	Z	Y	U	N
Y	I	N	K	O	V	R	P	Š	U
S	N	S	A	R	D	Y	V	K	L
L	A	T	Í	Č	Y	V	Í	A	A

Až všechna slova vyškrtáš,  
čti po řádcích tajenku



Všechny knihy zežloutnou,  
ale kniha přírody má každý rok  
nové, nádherné vydání.

NULA

KOLO

MRAK

PRVOK

VRÁNA

BYSTROUŠKA

VYSOČINA

BRZY

BYLINKY

VYČÍTAL

MASO

ÚNIK

RVÁČI

OSA

TIŠE

SYTITI

SNÍH

VYDRA

MYSL

SOVA

Pěknou zábavu a úspěch ve škole!  
Kol.

Mateřská škola oznamuje, že ve dnech 17., 18. a 19. března 2014 proběhne „Zápis dětí do MŠ“ od 8:00 do 14:00 hodin v budově MŠ. Přineste s sebou občanský průkaz a rodný list dítěte. V těchto dnech zveme také všechny zájemce na „Den otevřených dveří“, kdy si můžete prohlédnout naši nově zrekonstruovanou mateřskou školu.

## DĚTI SE UČÍ TOMU, V ČEM ŽIJÍ

V naší mateřské škole se snažíme naučit děti všemu, co budou v životě potřebovat. Slůvka prosím, děkuji, promiň, ale i pozdravit, obléct se, naslouchat druhým, neničit věci okolo sebe, být kamarád, společně tvořit, spolupracovat a hrát si. Myslíme si, že jednou z nejdůležitějších věcí je i naučit děti pomáhat druhým. Ať jsou to kamarádi ve třídě nebo lidi, které vidí okolo sebe. Velmi důležitý je i příklad dospělých. Proto ve spolupráci s rodiči a vámi, občany naší obce, sbíráme víčka od PET lahví, vršky od piva a limonád a plechovky od pití – vše pro Dominičku z Rakvic. Naším dětem ukazujeme, že si umíme navzájem pomáhat. Společně vyzvedáváme víčka, která jste přinesli na autobusovou zastávku. Dětem vyprávíme o Dominičce, pro kterou vše sbíráme. Osud k ní byl velmi krutý a my se to snažíme aspoň maličko zmírnit. Děti se ptají, proč je nemocná, jak jí pomohou víčka, plechovky a jestli se uzdraví.

Víčka od Dominičiny maminky vykoupe firma, která je dále zpracovává. Peníze rodina využije na rehabilitační pomůcky a léčebné pobyty pro zlepšení zdravotního stavu Dominiky. Když si před Vánocemi její matka přijela pro nasbíraná víčka, děti Dominičce nakreslily obrázky. Pomozme jí tedy tím, že jí dáme materiál, který již nepotřebujeme, jí to pomůže a dětem dáme dobrý příklad, jak je možné být k sobě ohleduplní a navzájem se podporovat.

**Sbírat a odevzdávat v mateřské škole můžete:** plastová víčka od PET lahví-

limonád, kojenecké vody, mléka, aviváže a džusu, všechna plastová šroubovací, také se sbírají odměrky od Sunárku a všech smetan do kávy, také od Sunárku dětský čajík a ze sudu od piv. POZOR :::: novinka: sbíráme také kovová víčka od limonád a piv a také plechovky od Coca Cola semtex atd.. Přinést můžete také víčka od alkoholických nápojů. V případě nejasností se obraťte na paní učitelku Bc. Fajkusovou. Děkujeme všem, kteří pomáháte.

*Děti a kolektiv mateřské školy*



## MIKULÁŠ 2013 NA ZÁKLADNÍ ŠKOLE

Jako každý rok se 5. prosince děti naší školy těšily na mikulášskou nadílku. Mikuláš, andělé i čert se zastavili v každé třídě a dětem rozdali dobroty v podobě zdravého mlsání. Členové Sdružení rodičů a přátel školy byli tak dokonale namaskováni, že je téměř nepoznaly ani vlastní děti.

Po nadílce ve škole se přesunuli do mateřské školy, kde nadělili pamlsky také menším dětem.



Děkujeme rodičům, kteří se ve svém volném čase věnují nejen vlastním, ale všem rohateckým dětem a připravují pro ně aktivity, které obohacují dětem jejich volný čas.

Základní škola Rohatec děkuje členům Sdružení rodičů a přátel školy za pomoc při organizaci Vánočního jarmarku. Těšíme se na další spolupráci a nové zajímavé aktivity.



# ÚSPĚCHY ŽÁKŮ ZŠ ROHATEC NA MATEMATICKÝCH SOUTĚŽÍCH

Základní škola Rohatec se pravidelně účastní na matematických olympiádách a jiných matematických aktivitách. V okresním kole matematické olympiády se na výborném druhém místě umístila Adéla Bejdová, žákyně 5. ročníku a na osmém místě Petra Tomanová, žákyně 9. ročníku naší školy. Další úspěšní řešitelé jsou žáci pátého ročníku Samir Hameed a Radim Hotárek.

Radim se také umístil v první stovce v logické olympiádě ČR, které se zúčastnilo přes pět tisíc dětí.

Všem úspěšným řešitelům gratulujeme.

## VÁNOCE S UŠÁKEM

ADÉLA BEJDOVÁ

Minulý rok jsem dostala k narozeninám malého králíčka, kterého jsem pojmenovala Ušák. Je černobílý a hodně divoký. Teď už jsou Vánoce a on je dospělý. Musím ho dobře hlídat, aby něco neprovedl.

Je zrovna sedm hodin ráno. Někdy v tuto dobu na mě obvykle skočí a začne mě kousat do nosu, ale dnes ho asi zaujalo něco jiného. Rychle vstanu, kdyby na mě přece jen chtěl hupsnout, a jdu se nasnídat. Na schodech uvidím loužičku, ale než stihnu zareagovat, slápnu do ní.

„Fuj,“ zašeptám, „asi jsem ho opravdu měla zavřít do klece.“ Jen jsem chtěla, aby byl aspoň na Vánoce venku. Svléknu si ponožky a obuju si pantofle. Když jdu podruhé dolů, zpozoruju Ušáka, jak okusuje mé vlastnoručně tvarované perníčky. A králíci přitom sladké nesmí!

„Fuj, Ušáku! Padej z toho stolu!“ zakřičím a vzbudím tím mámu s tátou. Táta přijde dolů a Ušáka pokará. Stejně to nikdy nezabere. Králík odhopsá do svého pelíšku a já se konečně nasnídám. Pak z tácku na stole uloupím nějaké cukroví a usednu k televizi.

Kolem čtvrté se už domem line vůně vánoční večeře. Najednou zaslechnu z kuchyně, jak Ušák dostává od mámy kázání za to, že jí převrhl misku se salátem a že se v něm navíc vyválel.

„Marie, prosím tě, vykoupěš ho? Já teď nemám čas.“

Kývnu a ona začne dělat jiný salát, protože na bramborový už nemáme suroviny. Když králíkovi po koupele vyčítám jeho chování, z kuchyně se zase ozve: „Ach ne! Připálila jsem kapra!“ Máma nejspíš začíná panikařit.

Seběhnu dolů a ptám se, co bude dělat teď.

„Uděláme rybí prsty. Můžeš zatím najít zvoneček a zapálit svíčky.“

„Dobře.“ Když mám hotovo, volá mě táta na večeři. Před jídlem se pomodlíme (protože jsme křesťané) a dáme se do trochu netradičního jídla. Najednou na stůl vyskočí Ušák. Všichni se lekne.

„Jak ses sem dostal? Ty jsi ho nezavřela, Marie?“ podívá se na mě táta udiveně.

„No... jenom jsem ho přivřela v pokoji.“

„Nezlob, králíku,“ varuje ho táta. „Jinak tě vrátíme!“

Ušák vypadá, jako by souhlasil, ale já mu to ani zdaleka nevěřím. Po jídle jdeme s tátou do mého pokoje pouštět oříškové lodičky. Ušáka jsme schválně nechali dole, abychom zjistili, jestli se umí chovat slušně. Asi po pěti minutách uslyšíme zvonek. V obýváku začne hrát CD s koledami. Spěcháme dolů. Pod stromečkem jsou tři druhy dárků: s hvězdičkovým obalem, mrkvičkovým obalem a v nádherných taškách. A uprostřed toho všeho je ten největší dáreček- Ušák. Půlku jich potřhal a okousal. Táta se na něj vrhne, aby ho odnesl. Ušák se ale lekne a jedním podařeným skokem zboří celý stromeček. Navíc se zamotá do světýlek.

Táta už mu chce dělat další přednášku, ale já Ušáka rychle vezmu, podám mu jeho dárek a s úsměvem řeknu: „Veselé Vánoce.“



## VLOČKY

VERONIKA LACKOVÁ

*Padá, padá k zemi sníh  
a drobounké vločky  
hledí lidem do oken  
zvědavými očky.*

*První vločka nahlíží  
oknem do kostela,  
co tam lidi dělají  
podívat se chtěla.  
Modlí se tam, přednáší  
potichoučku zlehka.*

*Druhá vločka vidí zas  
okno horské chaty,  
je tu stromek se sněhem  
z načechrané vaty.  
A na bílých ubrusech  
pozlacené jmelí,  
rekreanti tancují  
skoro večer celý.*

*Třetí vločka nahlíží  
do zahradní vily,  
sedává tam babička,  
když má dlouhou chvíli.  
Čte si, plete, propěvuje,  
na Vánoce se připravuje.*

## ZIMA

MICHAL ZLÁMAL

*Zima, zima, zimička,  
večer vyšla hvězdička.  
Ráno zase napadl sníh,  
vyjedem si na saních.  
Zima, zima už je tady,  
sníh nasněžil do zahrady.  
Všechny nás to vždycky láká,  
postavit si sněhuláka.  
Děti běží ze školy,  
napsat rychle úkoly.  
A pak hurá na kopec,  
jedou dolů o sto šest.*



# VÁNOČNÍ ZÁZRAK

GABRIELA VIČAROVÁ

Už je to měsíc, co se nám ztratil náš pejsek Šmudla. Byl to hnědý kokršpaněl s krásně lesklou srstí. Hledali jsme ho všude, ale po Šmudlovi ani stopy. Obvolali jsme všechny útulky v okolí, ale nikdo ho neviděl. A tak jsme se rozhodli po neúspěšném týdnu hledání vyvěsit inzeráty. Bylo mi do pláče. Mamka mi řekla, že v takové závěji, mrazu a zimě nemá šanci přežít. Rozběhla jsem se do pokoje, zamkla se a začala brečet. „Lucko, Lucinko, otevři!“ Tak jsem tedy otevřela a zeptala jsem se mamky, jestli ho nemůžeme jít hledat. Hledali jsme ho, než se setmě-

lo, ale pak už jsme musely jít s mamkou domů. Taťka zatím hledal dál. Vrátil se po neúspěšném pátrání po pejskovi asi v deset hodin večer, protože mu byla velká zima. Ale pak se stal vánoční zázrak!!!

Po večeri něco začalo škrábat na dveře.

Taťka rychle otevřel. No ne! Dovnitř přiběhl Šmudla! „Šmudlo, Šmudlíčku,“ všichni jsme se k němu rozeběhli



a začali ho chválit a hladit. To byly ty nejkrásnější Vánoce ze všech!

## VRAŽDA VE VLAKU (2. ČÁST)

BÁRA ZBOŘILOVÁ, 9. TŘÍDA

„Tak, vám tedy děkuji ještě jednou,“ řekla radostně Eva. Je to bezva. Bohužel vzniknul zde jeden problém. Když, všechno mají tak dokonale naplánované, náš vrah nebude mít jednoduché Růženě cokoli udělat. No nic, pojďme tedy dál a uvidíte, jak to vše dopadne .... „Sakra!“ vykřikne Eva. Už musím, jsou dvě hodiny, byla jsem domluvená s Elou, že ji vyzvednu po škole. Tak já pádím, tak zatím.“ Eliška už čekala u školy a její maminka pořád nikde. „Vždyť tu měla být ve dvě. Stát se jí určitě nic nemohlo, to je jistý,“ opakovala si. „Ne! To nemůže být možný! To není on, ne, ne to nemůže být on!“ opakovala si, protože měla pocit, že viděla toho muže, co .... „Mami! Honem, rychle, jeď, honem!“ povzbuzovala ji Eliška. Eva sice nechápala proč, ale poslechla ji a hned jela. Když už byly dál od školy, maminka se jí zeptala: „Co se stalo?“ řekla napjatě. „Víš, jak u nás včera zazvonil ten chlap a dneska ráno mě zastavil u školy? Teď tu byl zase. Viděla jsem ho, jak se na mě tak divně usmívá. Bála jsem se, že za mnou zas půjde, ale naštěstí jsi přijela,“ odpověděla Eliška. „Ráno tě taky hodím do školy, jo? Zítra, aby ses nebála. Já budu taky klidnější,“ oznámila jí maminka. Eliška jen souhlasila, byla za to ráda. Přijely domů a Eva se rozhodovala, jestli to má nebo nemá říct. Nakonec jí to neřekla. „Co bude na večeri?“ optala se Eliška. „Nevím, co třeba topinky. Nebo míchaná vajíčka?“ navrhla jí mamka. „Jo, myslím, že míchaná vajíčka budou bezva.“ A obě už neřešily, co se ten den stalo, a tak večer uběhl docela rychle.

3. den - Bylo 29. května v půl jedenácté dopoledne, když Eva jela na nádraží do Pardubic, podívat se na vlak, který pojedje do Hradce a tam nastoupí Růžena. Tam je cílová stanice, Růžena tam nastoupí a pojedje do Pardubic. Eva zamířila přímo do jejího kupé a na její sedadlo. Pro jistotu jí tam dala štěnici, aby mohla poslouchat, co se tam děje. Nenápadně ji schovala pod sedadlo. Opravdu nebyla vidět. Najednou uslyšela nějaký divný zvuk, byl to rozhlas na nádraží. „EC 170 Gustav Klimt je připraven k odjezdu. Prosím, ukončete nástup do vlaku,“ hlásalo se v rozhlase. Eva si uvědomila, že musí okamžitě vystoupit. Jen tak tak to stihla. Vystoupila

a průvodčí ukázal zelené světlo, aby mohl vlak odjet. „To bylo opravdu těsný,“ řekla si Eva. Nakonec se autem rozjela do práce. Když přijela, bylo asi jedenáct hodin. Eliška mezitím měla hodinu matematiky. Konečně už se nekoukala z toho okna a dávala při hodinách pozor. „Elo, pojď nám to spočítat,“ přikázala jí paní učitelka a Eliška jen odkráčela k tabuli. Už byla opět normální. Mezitím co ve škole bylo vše v pořádku, na vyšetřovně už byli dva policisté. „Takže, jak jsme se domluvili, Kučero, vy budete s Mráčkovou v kupé a vy, Kropáčku, budete v kupé za nimi,“ upřesnila jim Marta. „Teda. Vidím, že jste připraveni, to je bezva,“ utěšilo Evu. No nic, vlak z Hradce Králové vyjíždí v 16:37. Růžena už byla připravena, dokonce si už vybrala jízdenky, které jí objednala Eva a tým. Měla zabaleno a už se taky těšila, až k nim konečně přijede. Jednak že už bude pryč od „toho“ kdo ji sleduje, ale taky, že zase po dlouhé době uvidí své přátele. Ale neurčujme to, vždyť ještě nenasedla do vlaku. „Do vlaku jsem jim radši dala štěnici, kdyby se něco dělo, tak ať víme co,“ oznámila jim. „Jo! Tak to je fakt super, dobrý nápad Evo,“ pochválila ji Marta, ačkoli Eva byla její „šéfká“. Přesně díky těmto nápadům se z ní stala vedoucí vyšetřovny. „Evo, zvoní ti mobil,“ kdosi na ni zavolal, protože si ho nechala v kapse u mikiny, kterou si při příchodu odložila. „Ahoj mami ...“ ozvalo se z mobilu. „Prosím tě, my končíme o hodinu dřív. Mohla bys pro mě přijet?“ řekla Eliška. „Dobře, ve ...“ každý víme, jak tento dialog bude pokračovat. Vše řekla kolegům ....

Ve škole - „Poslouchej, Káto, nevíš, co bude dneska na oběd?“ zeptala se Ela, ale učitelka si toho stačila všimnout dřív, než Káťa odpověděla. „Eliško! Co to má znamenat? Ticho, jinak, ...“ učitelka nedokončila větu, a tak Ela radši umlkla. Po zvonění o přestávce se Ela hned zeptala Káti na to samé. „Ano, dneska je řízek s kaší, jestli se tomu tak dá vůbec říkat,“ odpověděla Káťa. Vlastně to byla pravda. Kuchaři u nich ve škole vařili ne vůbec zdravě. Za chvíli byla Eliška už najezená, ne sice plná, ale zas až tak hladová nebyla, aby si musela jít přidat. „Takové hnusy, co vaří v naší jídelně, by nejedli ani otroci,“ řekla Ela. Všechny holky u stolu jen sou-



hlasily. „Už musím, tak zas zítra, čeká na mě totiž mamka,“ oznámila jim Ela. „Elo, proč pro tebe jezdí mamka? To domů dneska nezvládneš nebo co?“ zeptala se Klára zákeřně. Ela jen odešla, aniž by něco dodala. Mamka už na ni opravdu čekala. Dneska přijela včas. Eliška se bez váhání rozběhla k autu, aniž by se podívala okolo školy, jestli tam náhodou není „on“. „Tak, jak bylo dneska ve škole, Elo?“ zeptala se Eva se zájmem. Ela jen odpověděla, že vše bylo naprosto v pořádku, až na ten oběd, protože ten v pořádku opravdu nebyl. „To jsi měla vidět. Opravdu! Co nám to deska nandali na talíř, fuj,“ dodala. „Elo, poslouchej. Růžena přijede dneska odpoledne kolem čtvrt na šest. Já pro ni zajedu a ty tu chvíli počkáš

doma, neboj, zamknu tě. Nic se ti nestane a nikdo se sem nedostane,“ oznámila jí maminka. Eliška na chvíli ztuhla. „Ale co kdyby se sem dostal ten muž? Co když vás chtěl vylákat za Růženu, ale nakonec půjde sem?“ zeptala se a maminka jí na to jen odpověděla: „Nemusíš se bát. Bude to maximálně na deset minut,“ uklidňovala ji Eva. To, že s Růženu pojedou ještě dva policisté, to jí nakonec neřekla. Ale Eliška měla pravdu. Eva si v hlavě promýšlela, jak by to udělala, aby tam mohla zůstat s Elou. Jakmile přijely domů, Eva neváhala ani vteřinu a zavolala na vyšetřovnu.

.... POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ....

## PŘÍBĚH JEDNÉ PF

K novému roku jsem mimo jiné dostal i PF od MUDr. Novákové s obrázkem zemědělského dvorku. Namaloval ho tatínek, profesor Novák, v roce 1954. Na levé straně obrázku poznámka: č. 30.

Celý obrázek, patrně uhel, mne velmi zaujal. A to již tím, že jsem obrázek viděl poprvé a také proto, že takových stavení již v roce 1954 mnoho nebylo. V neposlední řadě mne zaujala poznámka č. 30. Předpokládal jsem, že motiv je z Rohatce. Ale, kde že je číslo 30? Číslo 28 mají Henčlovi. Číslo 29 Stávkovi a pak následuje až 31, Antošovi. Jel jsem tedy skutečnost ověřit na místo. Bylo to tak, jak jsem již



popsal. Protože obchod u Henčlů byl otevřen, má cesta směřovala tam. Zde jsem problém s číslem vyřešil. Pan František Henčl věděl jistě, že dům s číslem 30 je ve dvoře za domem 29, který patří Stávkům. Měl dojem, že část domku, který je na obrázku vymalován, na dvoře ještě stojí. Bydleli tam nějakí „Jurevovi“. A dokonce tam i Henčlovi několik roků bydleli. To když se rodiče Milana a Františka Henčla rozhodli, že opustí severní Moravu. Otec, jako vyučený mlynář a obchodní příručí, měl na Ostravsku málo možností, konkurence byla velká, proto na doporučení přesídlil na jih do Rohatce. Útočiště pro sebe, rodinu a pro „šroták“ našel právě v domě č. 30. Až v roce 1937 kupují od souseda pana Chrástka dům č. 28. Ten pak postupně předělali na prodejnu. Po roce 1945 patřila svým rozsahem mezi největší v Rohatci. Při tom stále pan Henčl provozoval i šrotování pro občany. Pamatuji jako kluk, když jsem tam byl s tatínkem šrotovat, že celá místnost byla celá zamoučená od obilního prachu a že vlastní šrotování se dělo tak, že obilí bylo drceno dvěma kameny. Chrástkovi si postavili dům č. 238. Henčlovi v rámci socializace obchod předali Jednotě. Prodejna nakonec zůstala

a tak mohla být Henčlovým předána po roce 1990. K maloobchodnímu prodeji slouží dodnes. Ale vracím se zpět k domu č. 30. Nedlouho poté jsem debatoval s Josefem Tomšejem a zabrousil jsem mimo jiné i na téma domu č. 30. On totiž pracoval s panem Stávkem v Jednotě, rozváželi zboží. Nejenže věděl o tom domě z vyprávění od Stávka, ale přidal i historku, jež se vázala k vojančení Jurevy za první světové války. To už mně nedalo a vyhledal jsem Františka Stávka. Dle obrázku dům nepoznal, pouze vikýř na pravé straně domku ukazoval na to, že jde o toto místo. Z vyprávění Jurevy se ukázalo, že tam bydlel Antoš Jan, protože podobně, jak je tomu dosud, měli všichni Antošovi stejně jako Burešovi nebo Zahnašovi, přezdívky. Tak tomu bylo i u stařečka Františka Stávka. Jak, nebo proč k přezdívce přišel, neví. Domýšlet by se dalo ledacos. Možná jako Jura a Eva nebo si to donesl z Ruska, kde byl jako voják a později byl i zajat, čert ví. No a tento Antoš měl za ženu Rusku. Evu Gerasimu Žarczyskou. Narodila se v roce 1897 v místě Haly. Dle úmrtního listu sepsaného ve Strakonících zemřela u dcery, která zde v roce 1976 bydlela. Měli statek, pravděpodobně někde na území

dnešní Ukrajiny – Haliče. Mladý voják Antoš narukoval do armády v roce 1914. Po krátkém výcviku byl poslán na ruskou frontu a hned při jednom z prvních útoků byl zajat. Jak se ukázalo, nebyl sám. A protože místní chasníci byli naverbováni do carské armády, zůstala hospodářství bez mužů. Zajatci se museli nějak uživit, tak je úřady posílali pracovat na statky. Mezi nimi bylo i hospodářství Žarczyských. Kromě hospodyně tam byla mimo jiné i dcera Eva Gerasima. Do ní se zahleděl synek z Rohatce, Jan Antoš. Vydržel tam po celou dobu první světové války. Takových jako on bylo mnoho. Mimo jiné i František Šebesta, původem ze Sudoměřic, nebo Kubiš z Rohatce. V zajetí měli relativní volnost, mohli se stýkat a spolu besedovat. Po návratu se vzájemně navštěvovali. A vzpomínali. Na věci dobré i na ty méně dobré. Tak jako mně vykládala vnučka po Šebestovi, Marie Elšíková. Stařeček vzpomínal na paninku, jak se říkalo hospodyně. Podle všeho rovněž sloužil na tom samém statku. Dělal tam mimo jiné i zabíjačky. Kamarádům, kteří neměli takové štěstí a museli pracovat v továrnách, kde kopali zákopy, nosil chleba a hlavně škvarky. Místní je nejedli, zatímco naši „zajatci“

s velkým pokřikem „h u r á“ vítali pracovníky statku. Hospodyně jim přilepšovala i jiným pečivem, buchtami. Alespoň tak se jim žilo o trochu lépe a těžký život zajatců byl o něco příjemnější. Pan Antoš měl život příjemný i po ukončení války. Dovedl si paní Evu do Rohatce. Zde ji snad říkali Ěva ruská. Stařeček Šebesta často vzpomínal na vojančení. Několikrát byl navštívit i paninku, kdy vzpomínali na léta prožitá

v Rusku.

Antošovi měli dvě děvčata. Alžbětu a Rozínu. Alžběta si vzala za muže Klementa Stávka z Čejkovic. Ten postavil vpředu dům č. 29, aby ho později jejich syn František přestavěl do dnešní podoby. Na dvoře z původního obydlí mají nyní Stávkovi hospodářské objekty. Mnoho však již současný stav nepřipomíná dvorek z roku 1954.

Podobně je k nepoznání i Henčlův dům. Obchod se rozšířil, zvětšila se prodejní i skladovací plocha. Na léta strávená v domku č. 30 si moc nevzpomíná ani pan Milan Henčl.

Ani vnuci po stařečkovi Šebestovi (narozený 1886, zemřel 11. 8. 1964), nám už toho mnoho neřeknou. Jan i Josef zemřeli, vnučka Marie má uschovány nějaké obrázky a jen matně se jí vynořují vzpomínky na stařečkovu vyprávění.

A tak povídání o pátrání po domku č. 30 pomalu končí. Mnohým to již nic neříká. Já jsem se dozvěděl tyto poznatky a předal jsem je dál. U Henčlů jsem objevil tři obrazy - akvarely od profesora Nováka, které namaloval ještě jako mladý malíř. Zobrazují krajinu kolem Rohatce. Mají též patřičnou vypovídající hodnotu. O nich snad napíší jindy.

Antonín Jaroš



Dům Henčlových



Voják Šebesta

## Spolky

### Z ČINNOSTI ZO SZPO ROHATEC VE DRUHÉM POLOLETÍ ROKU 2013

Druhé pololetí jsme zahájili ve středu 18. září 2013, kdy pořádala naše organizace poznávací výlet do Znojma za kulturními památkami tohoto starobylého města, spojený s návštěvou motocyklového muzea v obci Lesná u Znojma. Ráno při odjezdu nás přivítalo sice slunečné, ale chladné počasí, předpověď dokonce slibovala déšť, proto jsme do autobusu nastupovali s určitými obavami. Po příjezdu do Znojma jsme měli rezervovanou jízdu „vláčkem“. Tento nás provedl po všech důležitých památkách města Znojma a průvodkyně obohatila jízdu výkladem. Při jízdě začalo poprchat, ale vláček byl krytý, takže nepřízeň počasí nevadila, až na jeden docela úsměvný okamžik, kdy jsme na hradby museli jít kousek pěšky, protože to vláčku klouzalo. V přestávce jízdy jsme navštívili kostel svatého Mikuláše, nádherně vyzdobený v rámci oslav znojemského vinobraní. Zde jsme mohli vidět netradiční výzdobu z výpěstků ovoce, hroznů, zeleniny i starého nářadí, vše uspořádáno do různých mozaiek. Všichni žasli nad krásou této lidové tvořivosti. Z hradeb u kostela byl nádherný výhled na město. Následně po příjezdu na stanoviště jsme si prohlédli

prostory Louckého kláštera a také si zde zakoupili dárkové předměty. Poté jsme odjížděli do Motocyklového muzea, kde jsme měli zajištěno občerstvení. Všem chutnalo a po odpočinku jsme si prohlédli velmi zajímavé exponáty nejen motocyklů, ale i historických automobilů, vraky lodí, presů na víno a jiných strojů. Počasí se mezitím umoudřilo a vysvitlo opět sluníčko, mohli jsme tedy odjet zpět do Znojma, kde každý dle svého zájmu mohl navštívit a prohlédnout si kulturní památky. Ve výtvarné galerii jsme objevili obraz z 16. století, malíře, který pocházel z Rohatce - jednalo se pravděpodobně o rod Krupanských. I přes chvilkovou nepřízeň počasí jsme dle vyjádření účastníků zájezdu odjížděli domů plni nezapomenutelných dojmů z krásného města plného zajímavé historie.

V podzimním měsíci říjnu jsme si prohráli naše těla v nově otevřeném „Aqualandu Moravia“ v Pasohlávkách, kde byla možnost všestranného využití různých vodních atrakcí a relaxací v bazénech s termální vodou s vířivkou a perličkami. Domů jsme odjížděli odpočatí a spokojení s pěkně prožitým dnem.

Na přelomu listopadu a prosince -

30. 11. až 1. 12. 2013 před nastávající první adventní nedělí, pořádala naše organizace předvánoční akci v rohateckém muzeu pod názvem „Advent nastává – Vánoce se blíží.“ Naše pozvání přijala paní místostarostka Lenka Hostýnková, která nám zároveň tuto akci slavnostně zahájila. Milým vystoupením přispěly i děti z mateřské školky pod vedením paní učitelky Aleny Okánikové. Vše bylo připraveno s adventní a vánoční tematikou, vhodnou k tomuto ročnímu období, včetně malých tvořivých dílniček pro malé návštěvníky. Pozvání přijali a rády mezi nás přišly i lidové umělkyně paní Holková z Vnorov, která předvedla výrobky z kukuřičného šustí, dále paní Ludvíková z Veselí nad Moravou s figurkami a betlémy z vizovického pečiva a paní Čiháková z Blatnice, která ručně malovala voskovou technikou vánoční ozdoby. Jak v připravených dílničkách, tak i s řemeslníky si mohli děti a dospělí vytvořit vánoční dárečky nebo získat inspiraci s adventní a vánoční tematikou. Tuto akci jsme připravili pro naše spoluobčany, ať se aspoň na chvíli pozastaví v dnešní uspěchané době s možností strávit čas v poklidné,



příjemné a pohodové předvánoční atmosféře. To byl cíl naší akce, kterou vám rád a s láskou připravil výbor ZO SZPO. Těší nás, že návštěvníci se o této akci vyjadřovali velmi chvályhodně, což je zaznamenáno i v prezenční knize.

Pátého prosince jsme pořádali tradiční mikulášsko-vánoční večírek. Pozvání přijala paní místostarostka Lenka Hostýnková, která mezi námi zůstala až do jeho konce, což nás potěšilo. Program jako vždy zahájily děti z mateřské školy s paní učitelkou Alenou Okáníkovou, děti zahrály na flétničky koledy, pod vedením paní učitelky Bc. Blanky Fajkusové. Se svým působivým vystoupením nás potěšil folklorní soubor Malá chasa z Rohatca, pod vedením Lukáše Slezáka a Dity Machalínkové, s doprovodem cimbálové muziky s vedoucím panem Varmužou. Jak vystoupení dětí z MŠ, tak i folklorního souboru nás moc potěšilo, snad i zahrálo u srdíčka a příjemně naladilo na adventní čas. Po malém občerstvení mezi nás přišli anděl, čert a svatý Mikuláš, kteří nás vždy příjemně pobaví a každému dají i malý dáreček. Na chvíli jsme spolu prožili advent, zapálili si společně první svíci na adventním věnci a paní Homolová přednesla báseň.

Než nastal vánoční čas, zaplály svíčky ve svícnech na stolech a rozsvítl se nádherný velký vánoční strom. Opravdová krása Vánoc se spíše nachází v jednoduchosti pra-

menící z uvědomění a umění naslouchat. Neboť čím víc nasloucháme okolnímu světu, tím plněji se dokážeme vcítit do nesnázi a bolesti, uvědomujeme si hněv, vypětí a vyčerpání, kterými trpíme. Poselství a příslib Vánoc může přinést naději zbloudilým, poraněným, týraným a zlomeným. Jedním z největších darů, které můžeme přinést světu a každému, kterého potkáme nejen v této vánoční době, je prokazovat laskavost a konat nezištně dobré skutky. Jedna otázka je velmi jednoduchá a přesto současná: „Co se stalo s laskavostí!“ Takové byly i verše básně přednesené paní Homolovou.

Proč lidé nelitují síly,  
aby jiným trable způsobili?  
Proč schválně druhým štěstí hatí,  
ač vědí, že se jim zlo dvakrát vrátí?  
Proč tak rádi zraňujeme  
i ty, které milujeme?

Proč člověk milá slova sotva svede?  
Vždyť jedna rána k druhé vede.  
Proč se nechováme, jak nám velí  
jeden slogan známý?  
Veďme si tak, jak bychom chtěli,  
aby se jednalo s námi.

Proč chyby druhých nám tak vadí,  
jeden sotva uvěří ...  
Odpuštění a láska vystrnadí  
satanův zadek ze dveří.

A proto darujme o Vánocích dar, který nás na dlouho přežije, budme laskaví a konejme nezištně krásné skutky.

Pak nám paní učitelka Okáníková přednesla dojemnou básničku o Vánocích a všichni společně jsme si za doprovodu harmonikáře Michálka Škromacha zazpívali vánoční koledy, které neodmyslitelně patří k těmto dnům. V pohodové atmosféře jsme si popřáli krásné vánoční svátky a dobrý další rok. Domů jsme odcházeli s příjemnými pocity z pěkně prožitého adventního večera. Poděkování od zúčastněných nás potěšilo a povzbudilo do další práce, kterou rádi a s láskou již devět let děláme pro členy naší ZO SZPO, vše na úkor svého volného času, kterého však vůbec nelitujeme, naopak jsme rádi a těší nás, že děláme něco ve prospěch druhých. Na společné setkání s našimi členy se budeme těšit i v roce 2014.

Poděkování patří Obci Rohatec, radě, zastupitelstvu a zaměstnancům obecního úřadu za vše, co poskytli a udělali během loňského roku pro naši základní organizaci, která se snaží pracovat ve prospěch rohateckých občanů. Hlavně patří díky za poskytnutí prostor obecního muzea při adventní akci a za veškerou pomoc. Děkujeme.

Viera Burešová

## OHLÉDNUTÍ ZA SILVESTREM

Čas žel neúprosně běží a tak už zase máme po vánočních svátcích a přihlásil se i další rok – 2014. Co nám přinese? To můžeme zhodnotit až zase po roce, ale věřme a přejme si, aby bylo více toho dobrého! Jen to nejlepší, hlavně hodně zdraví, jsme si my, senioři, popřáli i na našem Silvestru, který se uskutečnil 30. prosince v kulturním domě. Stal se už tradicí a věříme, že ta tradice vydrží i nadále. Po úvodním slovu naší předsedkyně a blahopřání pana starosty a paní místostarostky nám slavnostní večer svým krásným vystoupením zahájil taneční pár – Nikolas Novák a Klára Adamová, úspěšní mistři České republiky. O jejich úspěších jste se mohli dočíst v Rohatecké obci č. 3/2013. Byl to nevšední zážitek. Během večera si pro nás připravily naše „tanečnice“ dvě scénky. V první jsme se mohli vrátit do dětství a dovědět se, jak to dopadlo s tím taháním řepy veliké - převeliké... A ta pohádka nás v jejich podání moc pobavila. Ve druhé scénce se nám pak představily jako akvabely. Vystoupení se sice uskutečnilo bez vody, ale „tanečnice“ předvedly, že i tak to jde a v pruhovaných přiléhavých úborech byly nepřekonatelné! Celým večerem nás provázela osvědčená kapela Romana Horňáčka se svými sólisty, takže jsme si mohli zatancovat i zazpívat.



Nechyběla ani bohatá tombola a tak mnozí z účastníků si domů odnášeli kromě příjemných zážitků i pěkné věci. Patří díky všem, kteří přispěli a všem, kteří pomáhali, aby se silvestrovský večer stal hezkou tečkou za rokem 2013.

Už 22. ledna 2014 jsme se my, senioři i za účasti pana starosty Mgr. Králíka, sešli na v pořadí již šesté Valné hromadě, která nejen hodnotila naši činnost za uplynulý rok, ale také jsme se zabývali přípravou akcí na rok letošní. To je teď hlavní starostí nového výboru Klubu důchodců, který byl na Valné hromadě zvolen. Nelze vše však nechávat jen na výboru, chce to zapojení nás všech podle svých sil a možností, abychom se v našem Klubu důchodců mohli i nadále scházet a pobavit se.

V neposlední řadě dlužno velmi poděkovat všem, kteří ve výboru i mimo něj se obětavě zapojovali, ale z různých, zejména zdravotních důvodů už dále nemohou. Samozřejmě a rádi přijmeme do našich řad i nové členy!

Zároveň vás, všechny občany, srdečně zveme na rovněž již tradiční Fašaňk, který tentokrát bude v pátek 21. února v 18.00 hodin v kulturním domě v Rohatci. Těšíme se na vaši návštěvu!

Za Klub důchodců Rohatec

Marie Nováková

## ROHATEČTÍ CHOVATELÉ

Když jsem naposledy hodnotil naši výstavu v Rohatci, tak to nebyla zdaleka poslední výstava v roce 2013. Hned po ní jsme zajížděli na výstavu do Dubňan. Účastnili se jí přítel Štylárek, Stávek, Kmenta, Březovský a Předínský. Přestože naše zvířata byla hodnocena velmi dobře, čestné ceny získali jenom na králíky př. Kmenta a na drůbež př. Stávek. Po této výstavě jsme zajížděli na Okresní výstavu do Hodonína. Zúčastnili se jí tito chovatelé - přítel Březovský, Čachotský, Grombiřík, Kmenta, Nezval, Předínský, Stávek, Škromach, Štylárek, Vítek, Vlasák a Zemčík. Zde jsme v oboru králík získali 8 čestných cen, na drůbež čestnou cenu nezískal žádný z na-

šich chovatelů. V oboru holub vystavoval př. Nezval, Čachotský, Vítek, všichni získali čestné ceny. Při této výstavě se konala speciální výstava moravských bagdet, kde př. Opavský získal na žlutého holuba titul šampion výstavy a na červeného stříkaného holuba pohár věnovaný OUK Praha. Dále př. Čachotský přivezl čestnou cenu na červenou holubici. Následovaly speciální výstavy v Pavlovicích, kde př. Stávek získal na králíka titul šampion výstavy, př. Vítek v Kolíně taktéž získal titul šampion klubu. Potom jsme už obeslali poslední, a to Jihomoravskou krajskou výstavu v Břeclavi. Na ní vystavovali př. Doman- ský, Kmenta, Nezval, Opavský, Předínský,

Stávek, Škromach, Štylárek, Vítek a Vlasák. V oboru holub získali čestné ceny př. Nezval a Domanský. Přítel Opavský byl oceněn za svou Moravskou bílou bagdetu titulem šampion jižní Moravy. V oboru králík získal př. Předínský titul šampion jižní Moravy. V oboru drůbež na speciální výstavě hempšárek získal př. Stávek čestnou cenu a př. Vítek pohár za nejlepší slepici zdobnělá hempšírka. V Holicích se konala speciální výstava německých výstavních holubů, na které se účastnil př. Čachotský, který na svou holubici NVH (Německý výstavní holub) obdržel titul šampion. Tímto jsme uzavřeli chovatelský rok 2013.

*Petr Předínský*

## ČESKO-SLOVENSKÝ VOLEJBALOVÝ MINITURNAJ

Jak v zimním období nepřibírat na váze, nezadýchat se při dobíhání na autobus a cítit se trochu fit? Odpověď na tuto otázku hledali i rohatečtí hasiči a rozhodli se, že si zpestří pravidelné cvičení v místní tělocvičně. Nápad na sebe nenechal dlouho čekat. Dohodli se s družebními slovenskými hasiči ze Skalice, že si s nimi každé dva týdny v neděli zahrají volejbal. První duel dne 29. prosince skončil drtivým vítězstvím Skaličanů, kteří s velkou převahou zvítězili ve všech třech utkáních. Další duel v pořadí dne 26. ledna již pro Rohatčany vyzněl o poznání



lépe, když česko-slovenské volejbalové družstvo porazilo tým SDH Rohatec „pouze“ ve třech z pěti zápasů. Každé utkání je doprovázeno přátelskou atmosférou, mnohdy naprosto nečekanými hráčskými zákroky na pomezí sportovní gymnastiky a akrobacie. Ale vždy si užijeme spoustu legrace, i když na druhý den nás bolí celé tělo.

*Jaroslav Andrášek, kronikář SDH Rohatec*

## NAŠE TFA SNAŽENÍ V ROCE 2013

Přibližně před rokem jsem v článku představoval, co je TFA (z anglického „Toughest Firefighter Alive“, volně přeloženo „Nejtvrďší hasič přežívá“) a že i rohatečtí hasiči mají co do činění s tímto sportem. Po předloňské vydařené sezóně jsme rozhodně nechtěli usnout na vavřínech a ukázat „světu“ ještě víc. Trénink odstartoval již začátkem roku 2013. Posilovnu, tělocvičnu nebo squash střídal trénink venku. Možná, že jste i vy viděli dva hasiče s dýchacím přístrojem na zádech, jak brázdí dědinu, aby nabrali fyzickou.

První závod se konal ve Velkém Ořechově (duben, 26 soutěžících). Soutěž na úrovni s velkou konkurencí pro nás znamenala zisk Martinova 5. a mého

8. místa a tudíž mírné zklamání. Znamé motto: „Hůř může být vždy“ následně zafungovalo do puntíku, přichází zranění kotníku a Martin je tak vyřazen ze hry na zbytek sezóny. Chtě nechtě jsem se přesvědčil o tom, že trénink bez partáka není nic moc, ale i tak odjízdim do Borače (květen, 22 soutěžících) na tamní závod. V pozici favorita jsem obhajoval loňské třetí místo, ovšem výhru, kterou jsem nakonec vybojoval, asi nečekal nikdo. Nicméně stalo se a po roce a půl působení v tomto fyzicky i technicky náročném sportu mají i ha-

siči z Rohatce svého zlatého železného hasiče. S velkou vervou jsem tedy vlétl do dalšího závodu, tentokrát ve Větrkovicích (červenec, 25 soutěžících), slušné 5. místo mě ovšem neuspokojuje. Kon-





cem léta přicházejí zdravotní problémy, koleno bohužel nevydrželo...

Po pauze se vracím opět do tréninku a ježu, bohužel mírně nachlazen, na závod do Zastávky u Brna (říjen). Na jeden z posledních závodů sezóny zavítalo 58 soutěžících a zisk 3. místa byl víc, než jen dobrým výsledkem.

To byla sezóna 2013, co do počtu závodů možná slabší, ale výsledkově rozhodně obstojná. Nyní nabíráme síly, abychom se v roce 2014 mohli vrhnout do té další, do třetice snad ještě lepší, závodní sezóny...

*Michal Skřivánek, SDH Rohatec*



## VZPOMÍNÁ TETKA BĚTKA

Dyš sme byly malé děcka, toš v půli ledna bývala pořádná zima a mrzlo, enom to všechno praščalo. Snihu bylo všady plno, toš enom sa na gdejakém kopečku sáňkovalo. Najlepší sme to měly na Přívozi u Sečkového sklepa, ve zmolíně a na Hránkovém kopci. Nohy nás zábly, nose červené, ale sáňkovalo sa do saměj tmy. Dyš sme doletěly dom, toš první sme si ze šatů otřepaly snih, odranů metlů omětly boty a teprů šup do kuchyně, gde bylo horko jak v pekle. Ve škopíku už byla nachystaná studená voda, do kerěj sme si hned namočily ruky, aby nám nezalézla zima za nehty. Maminka nám ze zmrzlých nohů stahly onučky, šlapy zabalily do starého vlnáčka a než sa uvařil lipový čaj, toš sme měly líca červené jak trůba od šporáka. K večeri sa nic nevymýšlalo, lebo to bylo každý deň stejné. Plechový hrnek bílého kafé z kozího mléka a k temu krajic dobrého domácího chleba, kerý sa buď ukusoval lebo sa do kafé nalámal. Pod duchnů už byla nahřítá tihla lebo skřidlica zabalená do hadry. Ani sme sa nestačily pomodlit a už sme spaly jak dyby nás hodil do vody. Toš tak sme vyrůstaly na Přívozi. A už zas trochu spomínám, ale aj porovnávám, lebo snád sa ten celý svět otáčá naruby. Dneskaj co to píšu je také polovička ledna, ale je tak teplo, že sem okopávala záhonek, lebo všechno jarní kvítí sa tlačí ven. Šak to snád není normální, ale řeknite co je dnes normální? Indá na třech králů sa chodilo dům od domu po koledě. Většinu to byli větší chlapani v bílých košelách jaké nosá ministranti, na hlavách vystřihané čepice a průtžené košíky, do kerých sa dávala výslužka. U každého domu pěkně zaspívali, negdo jim dal pomoranč, pěkně jabko lebo pár ořečů, ale aj nejaků drobnů korunu. Za výslužku poděkovali a na vráta lebo dveřa od gánku křidů napsali KMB a co sa vybralo, ostalo v dědině. Dneskaj sa tento zvyk také dodržuje, ale enom trochu ináč. Po

dědině chodijů skupinky menších dětí za doprovodu dospělého, také pěkně zaspívajů, ale místo košíků majů plechovů lebo uměľů krabičku z dírků na peníze a na šatoch připlů cedulku, že to vybírá Charita Strážnica. Tak sa mně zdá, že sa dnes nic neděľa z radosti, ale enom z povinnosti a všechno sa enom točí okolo peněz. A ešče vám řeknu, co sa mně opravdu stalo. Od založení Klubu důchodců v roku 2001 sme sa také zabývali charitů. Pro postižené a opuštěné děti z domovů sme dělali zbirky šatů, plěty ponožky a z různých zbytků látek sem šila krátké aj dlůhé gatě a polštáře. Dávali sme jim to samozřejmě všechno zadarmo. Delší dobu byl o tyto věci zájem, ale už není. Určitě aj vám chodí dom dopis, v kerém je už vypsáný šek, že máme přispět na děti a to najměň 300, 500 a výše. Toš hned sem napsala dopis do Prahy téj nadaci Naše dítě a to přímo pani ředitelce Zuzaně Baudyšové, že sme důchodci, peníze máme rozpočítané tak akorát na inkaso, léky a obživu, ale že jim můžeme zadarmo poslat 70 kusů tych gatí. A jaká byla na túto našu nabídku odpověď? Do týdňa mně ze sekretariátu pani Vodičkovéj zavolali, že o žádně malé dary nestojá, že chců enom peníze. Toš včil nevím, co si mám myslet, dyš nechců ani zadarmo pěkně věci na oblečení pro opuštěné děti o keré sa teda starajů. Toš pro koho a naco chců teda enom ty peníze? Tak sem si sama pro sebe řekla. Najlepší je tým co enom natahujů ruku pro peníze, ale o opravdovů pomoc pro potřebné nestojá. Toš tak sem dopadla s pomoců jak hubkař. Škoda aj téj známky co sem dala na ten doporučený dopis. Dneskaj to moje spomínání nebylo nic moc veselě, šak ale ani to slunko každý deň nesvíťa a negdy bývá aj zamračeně, ale snád sa tento rok dočkám aj trochu toho snihu, aspoň pro potěšení oka.

*Vaša tetka Bětka*

## SPORT

### ABSOLUTNÍM VÍTEZEM SE STAL OPĚT LUDĚK DURĎÁK

V loňském ročníku Moravsko-slovenského běžeckého poháru v mužské hlavní kategorii zvítězil Luděk Durďák z Rohatce. Obhájil tak i své předešlé vítězství. S počtem 15 393 bodů se stal absolutním vítězem. Gratulujeme.

A co k tomu říká sám vítěz?

Co se týče mého výsledku. Moc si třetí-



ho vítězství v řadě cením. MSBP není sice žádný významný celorepublikový pohár a já sám mám do výkonnosti předních českých běžců daleko, ale pro mě je to odměna za celoroční snahu a dřinu na trénincích. Jsem spíš nadšený hobík, kterého běhání baví a raduji se z každého me-

dailového umístění. Závody jsou pro mě a moji rodinu zpestřením volného času, rád se potkávám s kamarády běžci a každý závod bereme s rodinou jako malý výlet. V letošním roce bych se rád zúčastnil půlmaratonu kolem Plitvických jezer v Chorvatsku a pokud vydrží zdraví a bude čas,

rád bych na podzim zkusil ještě jednou maraton. Na čtvrté vítězství zatím příliš nepomyslím, MSBP je seriál 35 závodů od února do prosince a uspět v něm znamená zúčastnit se drtivé většiny z nich, což je časově hodně náročné. Uvidíme, co letošní rok přinese...

## BĚHÁM, BĚHÁŠ, BĚHÁME

V dnešní hektické době každý někam spěchá. Spěcháme do práce, spěcháme z práce, pospícháme u oběda. Skoro bych řekl, že i spíme ve spěchu, aby nám něco neuteklo. Aniž bychom si to kolikrát uvědomili, často při našem spěchu pobíháme. Na autobus, na nákup, z města honem domů, protože jsme si v zámku zapomněli klíče. Jsme pobíhající uzlíčky nervů a stres z nás přímo sálá.

Běh je přitom ideální způsob, jak stres z těla vyplavit. Pár minut v lese, kdy nemusíte nic, jen střídat jednu nohu za druhou, vám dokonale vyčistí hlavu. Tělo vyplavuje hormony a vy se po doběhu cítíte jako políť živou vodou. Příjemně unavení, ale zároveň nabití pozitivní energií.

Poslední dobou potkávám v lesích kolem Rohatce stále více běžců a dělá mi to velkou radost. Napadlo mě, že těm dosud nerozhodnutým zkusím dát pár tipů, jak začít, aniž bychom si běh po první zkušenosti totálně neznechutuli a nestal se pro nás jen dalším zdrojem stresu.

### 1. Začněte pozvolna

První trénink rozběhněte pomalu. Zkuste, jaké tempo ještě v pohodě udýcháte. Nebojte se po pár stovkách metrů přejít do chůze. Vydržte střídat běh s chůzí aspoň patnáct minut. Kombinace běhu s chůzí, tzv. indiánský běh, je pro úplný začátek ideální. Minimálně čtvrthodinka pohybu je nutná k tomu, aby si tělo vůbec uvědomilo, že pro něj chcete něco udělat. Rozhodně je to lepší variantou, než vyrazit, co to dá, po dvou minutách se zcela zahltil a otrávený se vrátit domů se slovy „nikdy více“.

### 2. Běhejte pravidelně

Je důležité překonat počáteční únavu a bolístky. Počítejte s tím, že i pokud první trénink odběháte pomalinku a bez obtíží, druhý den vás bude bolet „celý člověk“. Tělo prostě začalo s něčím, na co nebylo zvyklé a svaly o sobě dají vědět. Vydržte! Po pár trénincích si organismus na novou zátěž zvykne a bolístky ustoupí. K tomu je ale třeba běhat pravidelně, ideálně alespoň třikrát týdně. Vyběhnout jednou za týden nebo deset dnů způsobí to, že budete stále na začátku.

### 3. Nezapomínejte na strečink a regeneraci

Před každým tréninkem věnujte pár minut důkladnému protažení. Pár zahřívacích cviků vám pomůže prohrát svaly a tělo lépe připravit na plánovanou zátěž. Strečink a uvolnění je více než vhodné i po doběhu. Rozhodně se po tréninku nevyvalte rovnou doma na gauč, ale trochu si zacvičte.

Pro úplný začátek by to snad mohlo stačit. Nechci vás zahltil spoustou informací hned za startu. Budu rád, pokud vám moje tipy pomohou začít. Příště se můžeme zaměřit třeba na správné oblečení nebo jídlo před tréninkem. Nejsem žádný odborník, pouze běžec nadšenec, který kouzlu běhání propadl před téměř třiceti lety a s přestávkami běhám dodnes.

Luděk Durďák

P.S. Pokud vás můj článek zaujal, máte připomínky nebo otázky, budu rád, když se ozvete. Na vaše reakce se těším na mailu [dusty.ld@seznam.cz](mailto:dusty.ld@seznam.cz)

## ROZLOSOVÁNÍ 4. ROČNÍKU ZT MUŽŮ NA UT VE VESELÍ NAD MORAVOU 2014

Zápasy Slavoje Rohatec			
kolo	datum	čas	mužstva
<b>1. kolo</b>			
sobota	1.2.	14.00 hod.	Ostrožská Nová Ves - Rohatec
<b>2. kolo</b>			
sobota	8.2.	14.00 hod.	Rohatec - Nedachlebice
<b>3. kolo</b>			
sobota	15.2.	14.00 hod.	Dolní Němčí - Rohatec
<b>4. kolo</b>			
sobota	22.2.	12.00 hod.	Strání - Rohatec
<b>5. kolo</b>			
neděle	2.3.	14.00 hod.	Rohatec - Ostrožská Lhota
<b>6. kolo</b>			
sobota	8.3.	14.00 hod.	Veselí nad Moravou - Rohatec
<b>7. kolo</b>			
neděle	16.3.	12.00 hod.	Rohatec - Hluk

## DĚTSKÝ BAZÁREK BERUŠKA Hodonín

Přijímáme do komisního prodeje, po vzájemné dohodě i s možností výkupu za hotové

- : kočárky
- : jídelní židličky – plastové i dřevěné
- : cestovní a dřevěné postýlky, matrace
- : přebalovací pulty i podložky
- : autosedačky do 36 kg
- : ohrádky
- : chodítka
- : monitory dechu, chůvičky
- : dětská jízdní kola, odrážedla, přílby
- : hračky.... a další potřeby pro děti



Nabízíme veškerý sortiment pro Vaše děti od narození, za velmi příznivé ceny. Najdete nás na ulici Příční 5 Hodonín (naproti Klíčového centra, za obchodním centrem IRO). Těšíme se na Vaši návštěvu.

### Pracovní doba

PO – PÁ 9.00 -12.00, 13.00 -17.00 hodin  
SO 9.00 – 11.00 hodin  
Kontakt: 721 415 453, 728 737 764

### NOVINKA

Od 1. 2. 2014 otevíráme pro Vaše domácí mazlíčky prodejnu s chovatelskými potřebami, která se nachází v zadní oddělené části Bazárku.

Kontakt: 777 454 846,  
[www.jarmen-pro.cz](http://www.jarmen-pro.cz)





# STOLNÍ TENIS – VÁNOČNÍ TURNAJ 2013

Před třiceti lety se tehdejší členové stolního tenisu v Rohatci rozhodli uspořádat první „Vánoční turnaj“. Zpočátku se jednalo o přátelský turnaj mezi hráči rohateckého oddílu. Netrvalo však dlouho a z této události se stala každoroční tradice, kdy se 26. prosince na Štěpána za stůl postaví nyní i bývalí hráči Slavoj Rohatec a jejich pozvaní kamarádi. Jsme rádi, že tomu tak bylo i letos na jubilejním ročníku.

Počet zúčastněných hráčů byl stejný jako v roce minulém, tedy 28, z toho 9 „mimorohateckých“.

Systém turnaje byl zvolen tak, že se hrálo ve čtyřech sedmičlenných skupinách, kdy z každé skupiny postupovali 4 hráči do vyřazovacího pavouka.

Ve skupinách se, až na pár výjimek, žádné překvapení nekonalo, a postoupili hráči, od kterých se to očekávalo. Pěkných výsledků dosáhl v základní skupině Marek Rybecký, který postupoval z druhého místa a nechal tak za sebou hráče z vyšších výkonnostních soutěží.

Po odehrání základních skupin přišly na řadu zápasy čtyřher.

I letos se k sobě spoluhráči losovali a nikdo tedy do poslední chvíle nevěděl, kterého bude mít parťáka. Nejlepší dvojici se stal pár Příkaský – Hruška, kteří prošli pavoukem bez zaváhání a stali se vítězi čtyřher „Vánočního turnaje“. Ve finále porazili 3:1 dvojici Drábek – Z. Hála. Třetí místo vybojovali po dramatickém boji hráči J. Hála – Kůřil, kteří porazili 3:2 J. Luzuma a F. Vinklárka.



Foto: Ocenění ve čtyřhrách – 1. místo: Zbyněk Příkaský – Jaroslav Hruška; 2. místo: Zbyněk Hála (Dubňany) – Milan Drábek; 3. místo: Josef Hála – Radim Kůřil (oba Ježov).

Po čtyřhrách následovala poslední fáze turnaje. První kolo pavouka nemělo o překvapení nouzi. Domácí M. Drábek skončil na raketě kyjovského hráče P. Dočekala. M. Rybecký naopak opět poráží zkušenějšího hráče P. Krakoviče z Kyjova a dostává se do čtvrtfinále, kde ale končí na raketě R. Maloška, který v prvním kole vyprovodil bývalého rohateckého hráče J. Kuchaříče.

Do finále si letos dokráčeli domácí Zbyněk Příkaský, který v semifinále zdolal svého spoluhráče z „Áčka“ Radka Maloška, a vítěz minulého ročníku Vavřinec Charvát, který porazil domácího Antonína Chvátala. Po těsném boji (3:2) finále vyhrál Zbyněk Příkaský a stal se tak vítězem 30. jubilejního ročníku nejen ve čtyřhře, ale i v jednotlivcích. Velká gratulace!

V souboji o bronz si to rozdali domácí hráči Antonín Chvátal, který porazil Radka Maloška 3:0.



Foto - zleva: 1. místo Zbyněk Příkaský; 2. místo Vavřinec Charvát (Kobylí); 3. místo Antonín Chvátal

Před Vánoci jsme také uspořádali „Vánoční turnaj“ pro naše žáky a to ve dvou kategoriích. Začátečníci a dorost. V začátečnických se proti sobě utkaly děti, které chodí pravidelně na tréninky a které se připravují na své první turnaje a mistrovské zápasy. První místo vybojoval Filip Švrček před Liborem Příkaským a Sabinou Trnkovou. V dorostu mezi sebou bojovalo šest hráčů. Svoji aktuální dobrou formu potvrdil Tomáš Chvátal, který všechny soupeře porazil a stal se vítězem. Druhé místo vybojoval Kuba Rybecký před třetí Cindy Veselou.



Foto - zleva: T. Chvátal, J. Rybecký, C. Veselá, P. Maňák, P. Říha, S. Vymyslický ml.

Všechny fotky, výsledky, průběžné tabulky a informace týkající se oddílu stolního tenisu naleznete na našich webových stránkách [www.pinec-rohatec.estranky.cz](http://www.pinec-rohatec.estranky.cz)

Touto cestou bych chtěl poděkovat všem rohateckým hráčům za dobře odvedené výkony v roce 2013 a popřát všem příznivcům tohoto sportu, a nejen jim, do roku 2014 úspěšný start a to nejdůležitější, zdraví.

David Kolář





*Naše mateřská škola v novém kabátě*



*Členové ZO SZPO poznávají Znojmo a baví se na tradičním Mikulášském večírku*

**Rohatecká obec** – občanský zpravodaj vydávaný Obecním úřadem v Rohatci. Řídí redakční rada při OÚ Rohatec, redaktor Stanislav Zela, členové Zdeněk Bíza, Mgr. Barbora Březovičová, Luděk Durdák, Milan Henčl, Vlastimil Hlaváč, Lenka Hostýnková, Marie Hovézáková, Ing. Antonín Jaroš, Anna Kolofíková, Mgr. Miroslav Králík, Ing. Drahošlav Melo, Ing. Jiří Trávníček, Božena Vláčilová. Otištěné názory a stanoviska nemusí vždy odrážet názor redakce.

Redakce si vyhrazuje právo upravovat a zkracovat příspěvky, aniž by byl změněn jejich smysl. Vychází šestkrát ročně nákladem 900 kusů. Zaregistrováno Ministerstvem kultury ČR: MK ČR E 12419.

Grafická úprava a tisk: Petr Brázda – vydavatelství Břeclav.

tel.: 518 359 230, webové stránky: [www.rohatec.cz](http://www.rohatec.cz), e-mail: [info@rohatec.cz](mailto:info@rohatec.cz).